

НОВЫ ЧАС

ФЁДАР МІРЗАЯНАЎ

Стар. 4

3 КАЛОНІІ НА КАНЦЭРТ

Самым маладым сярод чарговай у гісторыі Беларусі хвалі палітвязняў быў Сяргей Казакоў — таленавіты музыка-самавук, якому ўжо ў следчым ізалятары споўнілася 19 гадоў

Стар. 5

ЦІ ПЕРАМОЖА БРЫТАНІЯ ІНТЭРНЭТ?

Брытанскія кансерватары ў якасці перастрахоўкі ад новых моладзевых бунтаў плануюць абмежаваць доступ да сацыяльных сетак

Стар. 13

ЛЕАНІД ЛЫЧ: ПЕРАБУДОВА ЯК ФАКТАР БЕЛАРУСКАГА АДРАДЖЭННЯ

Стар. 14

ЧЫТАЙЦЕ
Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!
ТАЦЦЯНА РЭВЯКА

Нарыс Аляксандра Тамковіча
з цыклу «Трэці сектар у асобах»

АД РЭДАКТАРА

ШТО СТАЦЬ ЗА «СПРАВАЙ БЯЛЯЦКАГА»?

Аляксей КАРОЛЬ

Палітычнае лета—2011 для дэмакратычных сіл Беларусі адзначана адной перамогай — акцыяй «Стоп-бензін», напалову перамогай — акцыяй «Рэвалюцыя праз сацыяльныя сеткі» і нечаканай драматычнай паразай — арыштам аднаго з выбітных праваабаронцаў, лідара незарэгістраванай грамадскай арганізацыі «Вясна» Алеся Бяляцкага.

Параза не па ўласнай віне, а ўдарам у спіну, што нанеслі літоўскія і польскія сябры-дэмакраты, ад якіх да таго мелі адно — падтрымку. І не па прычыне ўласнай слабасці праваабарончай дзейнасці, а хутчэй па прычыне яе нечаканых для беларускіх уладаў моцы, прынцыповасці і непахіснасці, нягледзячы на няспынную рэпрэсію і запалохванні, вобшуку на офісе і прыватных кватэрах праваабаронцаў.

Афіцыйнае абвінавачванне Алесю Бяляцкаму — ухіленне ад выплаты падаткаў з тых сум, што ўтрымліваліся на рахунках у замежных банках. Гэтыя сродкі ішлі на дапамогу рэпрэсаваным. Інфармацыю беларускаму боку перадалі Міністэрства юстыцыі Літвы і Генеральная пракуратура Польшчы. Пры гэтым Польшча здала сваю інфармацыю ўжо тады, калі Бяляцкі сядзеў у турме.

Напачатку вельмі стрыманыя і ўхілістыя тлумачэнні прад-

стаўнікоў вышэйназваных устаноў гэтай акцыі на сённяшні дзень зводзяцца да агульнай высновы: беларускія ўлады знайшлі магчымасць скарыстацца сістэмай міжнародных працэдур і дамоваў аб фінансавых трансакцыях, закліканай садзейнічаць кантролю над тэрарызмам і злачыннасцю для атрымання інфармацыі, якую яны затым выкарысталі для рэпрэсій у адносінах да ўласных грамадзян.

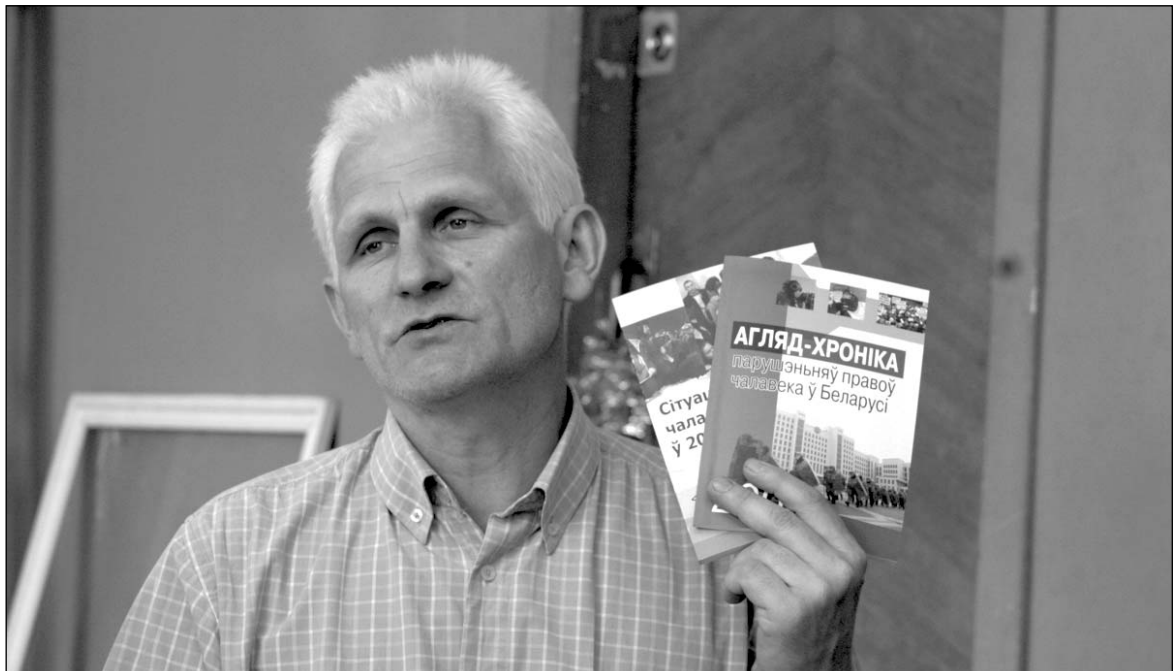
Перадача інфармацыі адбылася на падставе двухбаковых дамоваў з Беларуссю аб прававой дапамозе ад 1992 года. Але чаму і дамовы, дый уся сістэма не былі выкарыстаны раней? Чаму не «здавалі» сваіх сяброў ні пры Адамкусе, ні пры Бразаўскасе?

Думаю, што галоўныя прычыны палягаюць не ў інтрызе беларускіх уладаў (якая несумненна), а ва ўнутраных палітычных складніках і тэндэнцыях — што ў Літве, што ў Польшчы.

На жаль, дакладных фактаў аб тым, як выпявала і фарміравалася гэтая справа, хто яе ініцыятары і праваднікі, вельмі мала. І прырываюцца гэтыя факты ў публічную сферу кроплямі, выключна пад ціскам хвалі асуджэння і абурэння з боку палітыкаў, аналітыкаў і журналістаў у Польшчы, Літве, іншых краінах ЕС. Тых, хто за фактам здрады беларускім дэмакратам адчулі пагрозку ўласным дэмакратычным здабыткам.

Вось асноўныя факты.

Беларускія ўлады звярнуліся ў лютым 2011 года да шэрагу краін ЕС з просьбай аб фінансавай інфармацыі. Здалі інфармацыю Літва — у сакавіку, і Польшча — у чэрвені. І не толькі на праваабаронцаў.

Літоўскі бок задаволіў больш за 400 запяўтаў беларускіх уладаў. Польшчы — толькі 16 і толькі ў гэтым годзе (?). На каго — адказу пакуль няма. Днямі адкрылася, што з беларускімі ўладамі супрацоўнічае і падатковая інспекцыя Літвы.

Прадстаўнікі вышэйназваных ведамстваў напачатку скандалу ў сваё апраўданне пасылаліся, што яны не падазравалі наконт магчымага выкарыстання банкаўскіх дадзеных дзеля палітычных рэпрэсій, не ведалі, хто такі Бяляцкі. Хутка, аднак, высветлілася, што міністэрствы замежных спраў абодвух краін пасля 19 снежня правялі кансультацыі з адпаведнымі ведамствамі аб умацаванні бяспекі, якая тычыцца банкаўскіх рахункаў грамадзян Беларусі. Аб тым жа цвердзілі НДА і эксперты на шматлікіх нарадах з прадстаўнікамі гэтых ведамстваў.

На пачатку скандалу вельмі стрыманай была і рэакцыя ўладных асоб і структур абедзвюх краін: прыкрая памылка, інцыдэнт, бюракратычны збой, які асуджаем, які не паўторыцца, але спецыяльнага расследавання не патрабуе. Асабліва настойліва гэтай высновы прытрымліваецца міністр юстыцыі Літвы Рэмігіюс Шымашус.

Аператыўна і даволі жорстка асудзілі гэты інцыдэнт найперш парламентарыі і міністры замежных спраў. Парламент Літвы прызначыў спецыяльную камісію па яго расследаванні. Папрасілі

прабачэння прэм'еры і прэзідэнт Польшчы. Урэшце і прэзідэнт Літвы Даля Грыбаўскайтэ, на якую пасыпаліся абвінавачванні ў прыхаваным садзейнічанні ў выдачы інфармацыі, на 19 жніўня выклікала «на дыван» міністра юстыцыі. У адстаўку адпраўлены два кіраўнікі міжнароднага аддзела Генеральнай пракуратуры. Урэшце — на дадзены момант гэта галоўнае — Літва і Польшча спынілі юрыдычнае супрацоўніцтва з беларускім бокам.

Чыйсьці разлік на нейкія палітычныя здабыткі праваліўся. Пытанне, чый і на што? Як падаецца, гэты інцыдэнт ёсць праяўленне вядомай з гісторыі тэндэнцыі рэваншу з боку звергнутых палітычных сіл, што змаглі прыстасавацца і мімікраваць пад прыхільнікаў новых парадкаў. У дадзеным выпадку — рэваншу на аднаўленне аўтарытарнай палітычнай сістэмы. Не абавязкова прыхільнікаў з ліку былых камуністычных функцыянераў і сістэмы ў старым фармаце.

Спакуса аднавіць аўтарытарны рэжым не пад дыктатам Крамля, а ў нацыянальным маштабе, можа падацца прывабнай і для новых, з маладых палітыкаў, што прыйшлі да ўлады праз дэмакратычныя працэдур. І маюць ілюзіі праз ліквідацыю гэтых самых працэдур, затрымацца ва ўладзе назаўсёды.

Можа падацца прывабнай гэтая ідэя і для часткі бізнэсоўцаў:

пад дахам аўтарытарнай улады пазбавіцца ад канкурэнцыі і прырасціць свой капітал. Дапамагчы беларускаму рэжыму расправіцца са сваёй апазіцыяй, каб аслабіць уласную, — абсалютна ў логіцы падобнага кшталту палітычных сіл.

Хутчэй за ўсё, выдача рахункаў не была сігналам да непасрэднага перавароту, але пэўнай спробай сіл (магчыма, абсалютна спантаннай, неарганізаванай, справакаванай адным-двума палітыкамі). Сігнал трывогі для дэмакратычных сіл нашых суседзяў прагучаў. Яны яго, здаецца, распазналі.

Відавочна, што правалілася і задума беларускіх уладаў перавесці стрэлкі з палітычнага пераследу на быццам чыста эканамічны. Супадзенне па часе вызвалення 9 палітвязняў і арышту Алеся Бяляцкага тут наўрад ці выпадковае. Перавесці, падмяніць, але пры гэтым цалкам захаваць кантроль над апазіцыяй, як і ўсю сістэму застрашвання грамадства.

Правалілася таксама спроба пасварыць беларускую апазіцыю з дэмакратычнымі сіламі Літвы і Польшчы, краінамі ЕС, якія пацвердзілі сваю рашучасць дапамагчы дэмакратычным сілам Беларусі.

Цяпер іх гонарам з'яўляецца справа дамагчыся вызвалення чалавека, які па іх віне апынуўся за кратамі, — Алеся Бяляцкага.

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

▶ АДКАЗ

ЗАКОН НЕ ПАРУШАЎСЯ

Лідар Руху «За Свабоду» атрымаў адказ на свой зварот ад кіраўніка галоўнага ўпраўлення аховы правапарадку і прафілактыкі міліцыі грамадскай бяспекі Міністэрства ўнутраных спраў спадара Кубракова.

Аляксандр Мілінкевіч імкнуўся атрымаць афіцыйны адказ, якія законныя сродкі самаабароны могуць ужываць грамадзяне краіны ў выпадку нападу неведомых грамадзян, а таксама калі нападнікі з'яўляюцца пераапраанутымі ў цывільную вопратку супрацоўнікамі падраздзяленняў МУС, але пры затрыманні мірных грамадзян не выконваюць прадугледжаную законам працэдуру затрымання, часам ужываючы пры гэтым фізічную сілу і спецыяльныя сродкі, а таксама калі затрыманне мірных грамадзянаў ажыццяўляюць супрацоўнікі падраздзяленняў МУС, але пры гэтым незаконна

прымяняюць фізічную сілу і спецыяльныя сродкі, не выконваюць прадугледжаную законам працэдуру затрымання.

Спадар Кубракоў адзначыў у сваім адказе, што акцыі кампаніі «Рэвалюцыя праз сацыяльныя сеткі» былі несанкцыянаваныя, удзельнікі акцыі нібыта пераапраанутымі ў цывільную вопратку супрацоўнікамі падраздзяленняў МУС, але пры затрыманні мірных грамадзян не выконваюць прадугледжаную законам працэдуру затрымання, часам ужываючы пры гэтым фізічную сілу і спецыяльныя сродкі, а таксама калі затрыманне мірных грамадзянаў ажыццяўляюць супрацоўнікі падраздзяленняў МУС, але пры гэтым незаконна

Як вядома, менавіта брутальныя арышты ўдзельнікаў «маўклівых акцыяў» па серадах неведомымі асобамі, якія карысталіся аўтатранспартам без нумарных знакаў і адмаўляліся дэманстраваць свае пасведчанні, выклікалі рэзананс ва ўсім цывільным грамадстве.

Паводле прэс-службы Руху «За Свабоду»

▶ ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ЦІСК НА АДВАКАТАЎ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Вольга ХВОІН

Тамару Сідарэнка, адваката, якая абараняла правы экскандыдатаў у прэзідэнты Дзмітрыя Уса, Уладзіміра Някляева, літаратара Міхася Башуры, актывіста Андрэя Кіма, пазбавілі ліцэнзіі.

Сідарэнка не дазволілі прайсці пераатэстацыю ў Мініюсце. Матывавалі гэта тым, што яе ўжо пазбавілі ліцэнзіі. На пасяджэнні кваліфікацыйнай камісіі па пытаннях адвакацкай дзейнасці Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь 16 жніўня было прынятае рашэнне аб спыненні дзеяння ліцэнзіі адвакату Тамары Сідарэнкі. Падставы спынення дзеяння ліцэнзіі пакуль неведомыя.

Вясной гэтага года пачаўся ціск на адвакатаў, якія абаранялі «палітычных падсудных». Аналагічная працэдура пазбаўлення ліцэнзіі была ўжытая да іншых адвакатаў, якія абаранялі ўдзельнікаў падзей 19 снежня 2010 года. Былі пазбаўленыя

ліцэнзіі адвакат А. Агееў, які бараніў А. Міхалевіча, яго маці адвакат Т. Агеева, яго жонка адвакат З. Залеўская, адвакаты У. Тоўсцік і Т. Гараева, якія баранілі І. Халіп. Адвакат Павел Сапелка, які бараніў А. Саннікава, быў выключаны са складу Мінскай гарадской калегіі адвакатаў па прадстаўленні Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь.

У часе разгляду атэстацыйных камісій не былі атэставаны адвакаты, якія ўдзельнічалі ў справе аб падзеях 19 снежня 2010 года, Д. Ліпкіна, якая бараніла М. Ліхавіда, А. Бахціна, якая бараніла І. Халіп, а таксама А. Бурак, якая бараніла А. Класкоўскага і А. Лябедзьку. Разам з тым рашэнне кваліфікацыйнай камісіі па пытаннях адвакацкай дзейнасці аб пазбаўленні іх ліцэнзіі на права ажыццяўлення адвакацкай дзейнасці не прымаўся.

Некалькі адвакатаў сёлета самі сышлі з Мінскай гарадской калегіі адвакатаў, каб пераказаць смутныя часы ды не падставіць пад пагрозю ліквідацыі сваю прафесійную дзейнасць.

«Справа 19 снежня паказала, што адвакату даводзіцца пры-

маць рашэнне, улічваючы больш фактараў, чым калі бярэцца за іншую справу. Наконт сябе я хачу сказаць: у мяне не стаяла такое пытанне, калі са мною заключалі пагадненне. Бо пагадненне мы заключалі з жонкай падбароннага яшчэ 17 снежня на аказанне юрыдычнай дапамогі на выпадак, калі будучы нейкія непаразуменні, нейкая адміністрацыйная адказнасць. Але, як гаварыў мой калега, і я тое ж кажу, што я не шкадую аб сваім удзеле ў гэтай справе, наадварот, я адчуваю прафесійны гонар, радасць, што мне давялося мець да яе дачыненне», — зазначае адвакат Тамара Сідарэнка.

Сідарэнка Тамара Аляксандраўна працуе адвакатам з 1978 года ў юркансультацыі Ленінскага раёна г. Мінска (спецыяльны дазвол — ліцэнзія на занятка адвакацкай дзейнасцю № 506, ад 26.12.2003 г.). Яна — юрыст высокага ўзроўню, неаднаразова была кіраўніком стажыровак малых адвакатаў, карыстаецца вялікім аўтарытэтам у калектыве. Тамару Сідарэнка і Мінская калегія адвакатаў, і Мінюст у мінулыя гады ўганароўвалі за добрую працу.

▶ ЦІКАВА

НАРОДНЫ СХОД ЧАКАЕ САЎДЗЕЛУ

Марыя КРУК

Арганізатары Народнага сходу заклікаюць людзей ужо цяпер фармуляваць свае патрабаванні да ўладаў, а таксама дапамагчы ў правядзенні мерапрыемства хто чым зможа.

Народны сход апазіцыйнай сілы плануе правесці 8 кастрычніка ў Мінску, ва ўсіх абласных гарадах і 48 райцэнтрах. На Народных сходах мусяць быць прынятыя сацыяльна-эканамічныя і палітычныя патрабаванні да ўладаў. Таксама плануецца абраць паўнамоцных прадстаўнікоў Народных сходаў, якія і перададуць фармуляваныя патрабаванні прадстаўнікам органаў улады. Будзе прызначана і дата наступных Народных сходаў, дзе агучаць рэакцыю ўладаў на патрабаванні людзей і прынятыя захады па вырашэнню сацыяльна-эканамічных праблем. Арганізатары

мерапрыемства гавораць, што да іх працы далучыліся амаль усе палітычныя партыі і рухі краіны, і заклікаюць грамадзян зрабіць свой пасільны ўнёсак у арганізацыйную працу.

«Няма банка, які б фінансаваў гэтае мерапрыемства. Гэта ўсё творчасць грамадзян. Нехта ўкладвае свае сродкі і рэсурсы, а нехта граціць свой асабісты час на дапамогу арганізацыі. Таму мы заклікаем усіх, хто не хоча, каб наша жыццё было такім змрочным і бесперспектыўным, як сёння, укладаць, што магчыма», — заявіў кіраўнік партыі левых «Справядлівы свет» Сяргей Калякін.

Дапамагчы арганізатарам Народнага сходу паабядаў і Вячаслаў Дыянаў, які меў дачыненне да мабілізацыі людзей на летнія акцыі маўклівага пратэсту.

Які ў Народнага сходу будзе вынік, па словах арганізатараў, пакажуць дзеянні ўладаў. То бок у чарговы раз рэжыму Лукашэнкі хочучы зладзіць праверку на адпаведнасць Канстытуцыі.

▶ ПАДЗЕЯ

ТЫДЗЕНЬ НЕФАРМАЛЬнай АДУКАЦЫі

«Нефармальна адукацыя і рэгіянальнае развіццё» — пад такой назвай з 24 верасня па 2 кастрычніка 2011 года ў Беларусі будзе праходзіць шосты Тыдзень нефармальнай адукацыі.

На працягу апошніх дзесяцігоддзяў у беларускім грамадстве сфармаваўся пэўны попыт на розныя праграмы навучання, накіраваныя на асабістае, сацыяльнае і прафесійнае развіццё. Гэта характэрна не толькі для сталіцы і абласных цэнтраў, але і для малых гарадоў, сельскай мясцовасці. Пры гэтым прапанова паслуг і праграм дадатковай адукацыі дарослых паранейшаму ў асноўным засяроджана ў Мінску.

Арганізатары Тыдня НФА–2011 робяць акцэнт на праблемах развіцця нефармальнай/дадатковай адукацыі ў рэгіёнах Беларусі

і прапануюць абмеркаваць шэраг пытанняў. Якія існуюць магчымасці і перспектывы развіцця нефармальнай/дадатковай адукацыі дарослых у малых гарадах і сельскай мясцовасці? Якія актуальныя падыходы, формы, кірункі гатовыя прапанаваць беларускія спецыялісты? Як можна выкарыстоўваць замежны і айчыны досвед для таго, каб адукацыйныя паслугі ў сферы НФА зрабіць прывабнымі для спажывцоў у рэгіёнах?

Традыцыйна мерапрыемствы будуць праходзіць у розных гарадах Беларусі. Ключавой падзеяй Тыдня НФА–2011 стане круглы стол «Нефармальна адукацыя ў рэгіёнах Беларусі: запатрабаванні, досвед, інавацыі», які пройдзе 28 верасня 2011 года ў Мінску. Ён стане дыскусійнай пляцоўкай, на якой эксперты, прадстаўнікі арганізацый дзяржаўнага, грамадскага і бізнес-сектараў абмяркуюць стан і праблемы нефармальнай і дадатковай адукацыі ў рэгіёнах

Беларусі, а таксама ролю НФА ў рэгіянальным развіцці.

Да ўдзелу ў Тыдні НФА–2011 запрашаюцца арганізацыі, якія займаюцца нефармальнай і дадатковай адукацыяй дарослых, а таксама арганізацыі, гатовыя аказаць садзейнічанне і падтрымку ў правядзенні Тыдня НФА. Прыём заявак і прапановаў працягнуцца да 29 жніўня 2011 года.

Арганізатарамі тыдня выступяюць: Установа адукацыі «Міжнародны прыватны навучальны цэнтр падрыхтоўкі, павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі кадраў БелТЮФ», ТАА «Трэнінгавы цэнтр «Квадратны апельсін», Асацыяцыя дадатковай адукацыі і асветы (АДАіА), Прадстаўніцтва зарэгістраванага таварыства «Deutscher Volkshochschul-Verband eV» (Федэратыўная Рэспубліка Германія) у Рэспубліцы Беларусь.

Падрабязная інфармацыя пра Тыдзень НФА–2011 размешчана на сайце www.adukatar.net.

▶ ФЭСТ

ВОЛЬНАЕ ПАВЕТРА

Вольга ХВОІН

Этна-фэстываль «Вольнае паветра» збярэ гасцей 27 жніўня на хутары Шаблі. Арганізатары фэсту абралі гэтае месца, бо яно надзвычай атмасфернае. І таму абяцаюць гасцям адпаведную музыку і забавы.

На хутары Шаблі ў васьмідзесяці кіламетрах ад сталіцы выступяць паўтара дзясяткі артыстаў з розных краін, якія спалучаюць этнічную музыку з сучасным гучаннем. Усе замежныя артысты фэ-

стывалю наведваюць Беларусь упершыню: «Shazalakazoo» (Сербія), «Комба-бакс» (Расія), «Sovijus» (Літва), DJ Wojcio (Польшча), «Бадьян Сауна Сістэм» (Украіна). Беларусь будучы прадстаўляць

калектывы «Нагуаль», «Dzivasil», «Gurzuf», «Morfe Acoustic Band», а таксама шэраг ды-дзэяў.

У фэсце не будуць удзельнічаць такія вядомыя гурты, як «Крыві», «Палац», «Аляксандра і Канстанцін». Арт-дырэктар фэсту Аляксандр Багданаў гэта тлумачыць намерам паказаць публіцы іншы бок этнічнай музыкі. «Асноўнай задачай фестывалю мы ставім адукацыйную публікі. То бок мы хочам данесці да беларускай публікі, што існуе і іншы фолк», — зазначае Багданаў.

Беларускамоўныя песні ёсць у рэпертуары айчыннага калектыву «Dzivasil» і ў расійскага гурта «Комба-бакс». На творчасць апошняга Багданаў раіць звяр-

нуць асабліваю ўвагу. «У іх усяго пяцьдзсят альбомаў, некалькі альбомаў выкладзеныя ў сеціве. У кожным альбоме гэтага нават не гурту, а творчай каліцыі, ёсць некалькі трэкаў па-беларуску, бо некаторыя музыкі родам з Беларусі, таму яны аддаюць сваім караням. І часам робяць трэкі па-беларуску, нягледзячы на тое, што самі жывуць у горадзе Кастрама», — распавёў арт-дырэктар фэсту.

Гасцей «Вольнага паветра» чакаюць гульні, кінатэатр пад адкрытым небам і нават адкрыты чэмпіянат па кіданню каровіных кізкоў. Арганізатары нават парупіліся пра адпаведны інвентар і расходныя матэрыялы для згаданых спаборніцтваў.

Арганізатары «Вольнага паветра» гатовыя прыняць да 1500 гледачоў.

Важная інфармацыя: да панядзелка, то бок да 22 жніўня, кошт квіткоў такі: 20 тысяч рублёў каштуе ўваход, 50 тысяч рублёў госці мусяць заплаціць за ўваход і месца на кемпінгу для намёту (але колькі чалавек будзе жыць у намёце, ніхто не рэгламентуе). Ад панядзелка, у сувязі з нестабільнай эканамічнай сітуацыяй, кошт квіткоў узрасце на 20 тысяч беларускіх рублёў.

Час правядзення фестывалю: 27 жніўня ад 15.00 да 6.00. Месца правядзення: хутар Шаблі, в. Малое Запруддзе, Валожыцкі раён — 80 кіламетраў ад Мінска ў бок Вільнюса. Арыенцір — в. Гародзькі.

ТВДНЁВЫ АГЛЯД

ХТО ЗДАЎСЯ?

Сяргей САЛАЎЕЎ

Пасля працяглых прапагандысцкіх і гандлёвых войнаў Масква нечакана расплылася мёдам перад Беларуссю. «Я вельмі рады, што ў нас сёння ёсць магчымаць пагаварыць у двух фармаатах: і ў межах двухбаковых адносін, і ў межах нашых інтэграцыйных працэсаў. У цэлым сітуацыя складваецца нядрэнна», — заявіў прэм'ер-міністр Расіі Уладзімір Пуцін, адкрываючы 15 жніўня сустрэчу з кіраўніком беларускага ўрада Міхаілам Мясніковічам у вузкім фармаце.

Больш за тое, Пуцін лічыць, што фармаванне Мытнага саюза і Адзінай эканамічнай прасторы Беларусі, Казахстана і Расіі не памяншае актуальнасці задачы развіцця Масквой і Мінскам Саюзнай дзяржавы. «Мы лічым, што разнахуткасны рух у сферы інтэграцыі апраўданы. Па некаторых кірунках Саюзная дзяржава яўна абганяе Мытны саюз і Адзіную эканамічную прастору будучую», — цытуе Пуцін РІА «Новості».

Што б гэта азначала? Няўжо змярцелая Саюзная дзяржава, на костках якой паспелі патанчыць шмат палітолагаў, уздымаецца з попелу? Дагэтуль памятаецца пуцінскае «мухі асобна, катлеты асобна», а тут раптам — на табе! Саюзная дзяржава ці не ўпершыню пачала размаўляць не вуснамі фантазёра і экстрэмальнага турыста Паўла Барадзіна, а словамі чалавека, які, здаецца, раней яе на дух не пераносіў.

З чаго Пуцін згадаў пра Саюзную дзяржаву? Здаецца, Мінск нешта паабяцаў Маскве. Пытанне толькі, што?

Ужо безліч разоў Беларусь вінавацілі ў пастаўках зброі. Усе гэтыя інфармацыйныя паведамленні з рэгулярнасцю абвясняюцца беларускімі ўладамі. Калі скандалы ўзнікаюць рэгулярна — можа, нешта за гэтым ёсць?

Ускосна на гэта адказвае і сам Пуцін. Прыкладам, Расія з 2012 года ўвядзе паніжальны каэфіцыент пры вызначэнні цаны на газ для Беларусі. Але... «Газа ў абмен на пацалункі» не будзе. Канчатковыя дамоўленасці будуць звязаныя з набыццём «Газпрамам» астатніх 50% акцый «Белтрансгаза». Пра гэта таксама паведаміў Пуцін.

Вядома, што ў павестцы дня прэм'ераў былі пытанні супрацоўніцтва ў сферы атамнай энергетыкі, нафтапрапрацоўчай прамысловасці, вытворчасці мінеральных угнаенняў, аўтамабілебудавання, рэалізацыі сумесных інвестыцыйных праектаў.

То бок, па ўсіх стратэгічных напрамках, куды б Расія магла ўкласці

грошы і атрымаць кантроль над беларускімі прадпрыемствамі. Гэта такая сабе эканамічная экспансія.

Больш за тое, нельга скідаваць з уліку і словы Пуціна аб «больш шчыльнай інтэграцыі». Выступаючы 1 жніўня ў Цвярской вобласці на моладзевым форуме «Селігер-2011», Пуцін заявіў, што Лукашэнка паслядоўна ідзе па шляху інтэграцыі з Расіяй. На пытанне, ці могуць Расія і Беларусь стаць адным цэлым, як гэта было ў часы Савецкага Саюза, прэм'ер адказаў: «Гэта магчыма, вельмі пажадана і поўнасцю залежыць — на 100% залежыць — ад волевыяўлення беларускага народа».

Як забяспечваецца «волевыяўленне» — мы ўсе ведаем...

Тым не менш, на тыдні былі вызваленыя 9 уздэльнікаў «Плошчы-2010». Згодна з указам прэзідэнта аб памілаванні, 13 жніўня з бабруйскай калоніі выйшлі Дзмітрый Дрозд, Арцём Грыбкоў і Сяргей Казакоў, з калоніі пад Магілёвам — Яўген Сакрэт і Уладзімер Хамічэнка, з калоніі ў Віцебскім раёне — Уладзімір Яроменак, з аршанскай калоніі — Васіль Парфяноў. Пацвердзілася таксама інфармацыя аб вызваленні з наваполацкай калоніі Вітала Мацукевіча. Крыху пазней стала вядома, што з калоніі ў Івацэвічах вызвалены Аляксандр Квяткевіч.

Чуткі пра тое, што вызваліць, прыкладам, больш значных фігурантаў «справы па Плошчы», — кандыдатаў у прэзідэнты Андрэя Саннікава, Аляксандра Класкоўскага, Мікалая Статкевіча, Дзмітрыя Уса, — не спраўдзіліся. Асабліва, канешне, на гэта ніхто не разлічваў. Указ аб памілаванні дзевяці фігурантаў крывінальнай справы аб масавых беспарадках 19 снежня 2010 года быў падпісаны Аляксандрам Лукашэнкам 11 жніўня. «Такое рашэнне прынята на падставе просьбаў названых асоб з улікам таго, што яны ўсвядомілі супрацьпраўны характар сваіх дзеянняў, прызналі віну і шчыра раскаляліся», — паведаміла прэс-служба прэзідэнта, не называючы прозвішчы памілаваных.

Знявольеныя экс-кандыдаты ў прэзідэнты Беларусі — Андрэй Саннікаў, Мікалай Статкевіч і Дзмітрый Ус — прашэнняў аб памілаванні не падавалі. Між тым, як лічыць палітолаг, аўтар кнігі «Аляксандр Лукашэнка: палітычная біяграфія» Валер Карбалевіч, для самога Лукашэнкі прашэнне аб памілаванні надзвычай важна персанальна. «Гэта элемент улады. Такім чынам прасіцелі не толькі прызнаюць свае памылкі, яны прызнаюць яго як легітымнага прэзідэнта, які вольны караць і мілаваць», — лічыць палітолаг.

А тым часам Беларусь трапіла ў чарговы «ваенны скандал». Вечарам 9 жніўня ў інтэрнэце з'явілася інфармацыя, што Беларусь пастаўляе зброю тэрарыстычным групамкам Tehrik-e-Taliban Pakistan (TTP) і Lashkar-e-Taiba (LeT), што базіруюцца ў Пакістане. Інфармацыю размясціла ў сетцы хакерская група Anonymus, «якая ўзламала серверы італьянскай кіберпаліцыі». Сцвярджаецца, што гэтыя невядомыя апублікавалі адсканаваныя дакументы, у якіх згадваюцца сума каля 20 мільёнаў еўра і кампанія «Белтэхэкспарт», аднак прадмет дзелкі не названы. Яі сцвярджаюць аўтары публікацыі, пастаўкі зброі з Беларусі ажыццяўляюцца праз Сірыю і Курдыстан (этна-геаграфічная вобласць на тэрыторыі Турцыі, Ірана, Ірака і Сірыі), а фінансавыя аперацыі праводзяцца праз ліванскі банк Fransabank і іранскі банк Tejarat.

Як заявіў прадстаўнік Дзяржкамваенпрама па інфармацыі і сувязях з грамадскасцю Уладзімір Лаўранюк, з'яўленне чарговай публікацыі пра пастаўкі ўзбраенняў экстрэмісцкім арганізацыям у камітэце расцэнюваецца як «сфабрыкаваную фальшыўку і наўмысную дэзінфармацыю».

Паводле яго слоў, у Беларусі створана нацыянальная сістэма экспертнага кантролю, якая адпавядае ўсім міжнародным стандартам. «Яна выключае якія-небудзь пастаўкі ўзбраенняў і ваеннай тэхнікі ў абыход санкцыйных рашэнняў Савета бяспекі ААН», — сказаў Лаўранюк.

Ужо безліч разоў Беларусь вінавацілі ў пастаўках зброі. Усе гэтыя інфармацыйныя паведамленні з рэгулярнасцю абвясняюцца беларускімі ўладамі. Але колькі ж можна апраўдвацца? Калі скандалы ўзнікаюць рэгулярна — можа, нешта за гэтым ёсць?

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

МІХАІЛ МЯСНІКОВІЧ

Цягам апошніх тыдняў у сістэме гандлю краіны назіраюцца праблемы з пастаўкамі мяса. Кошты на гэты прадукт узляцелі, да ўсяго і асартымент істотна зменшыўся. Праблема дэфіцыту мяса ў крамах Мінска паабяцаў вырашыць прэм'ер-міністр Беларусі Міхаіл Мясніковіч. На пасяджэнні аперацыйнага камітэта прэм'ер-міністр заявіў: «Ёсць варыянты рашэння, яны не патрабуюць вялікіх выдаткаў». Паводле яго словаў, ніякіх падставаў для ажыятажнага попыту на мяса цяпер няма.

«Ніякіх падставаў для турботаў і ажыятажнага попыту на свініну і мяса птушкі зусім няма, — сказаў кіраўнік урада. — Рэсурсаў дастаткова». Прэм'ер-міністр дадаў, што мясакамбінаты і гаспадаркі, вядома, сёння добра разумеюць, што прадаваць сваю прадукцыю на экспарт выгадна. «Аднак мы не павінныя забывацца на ўнутраны рынак», — падкрэсліў ён.

На мясакамбінатах падлічылі, што прадаваць свініну і ялавічыну айчынным крамам па ўстаноўленых цэнах цяпер вельмі не выгодна. Рэальныя даходы прыносяць экспарт. Аднак, калі праблему дэфіцыту мяса намерваецца вырашыць урад, то, магчыма, для забеспячэння сталічных крамаў у бліжэйшы час могуць увесці квоты на пастаўкі мяса. Гэта значыць, спачатку камбінат павінен паставіць пэўную колькасць мяса ў беларускія крамы і толькі потым займацца экспартам.

ГАННА ШАДРЫНА

Былая намесніца галоўнага рэдактара газеты «Советская Белоруссия» Ганна Шадрына спрабуе праз суд дамагчыся выключэння свайго прозвішча з «чорнага спісу» неўязных у Еўрасаюз. Фармальна, яна звольнілася з газеты адміністрацыі Лукашэнкі напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў і лічыць сябе недачынай да фальсіфікацыі і рэпрэсій у дачыненні да грамадзянскай супольнасці Беларусі.

Бюракратыя ЕС, як і належыць прававым дзяржавам, цяпер патрабуе ад кіраўнікоў дыпматый еўрапейскіх краін у Мінску канкрэтныя доказы віны пакрыўджанай журналісткі.

«Даклад намі быў падрыхтаваны. У ім гаварылася, што Шадрына так і не папрасіла прабачэння за свае артыкулы ў «Советской Белоруссии», датычныя кандыдатаў у прэзідэнты ад апазіцыі і дэмакратычных актывістаў. І калі напісаных ёю асабіста артыкулаў было не так шмат, тым не менш яна з'яўлялася рэдактаркай іншых паклёпніцкіх матэрыялаў на адрас апазіцыі на старонках «Советской Белоруссии» — друкаванага органа адміністрацыі Лукашэнкі. З Брусэля прыйшоў адказ, што ў дакладзе недастаткова «доказаў віны» Шадрынай, і нам было даручана напісаць даклад зноў. На сёння падрыхтавана ўжо тры даклады», — цытуе крыніцу ў дыпматычных колах рэсурс «Хартыя-97».

У ЕС ужо быў прэзэдэнт, калі жонку былога прэзідэнта Кот-д'Івуара Гбабо суд апраўдаў і зняў забарону на яе ўезд у ЕС. Менавіта гэтым чыноўнікі тлумачаць сваю «прыдзірлівасць».

КАРЫ ХЕЙКІЛЯ

Фінскі спецыяліст Кары Хейкіля стаў галоўным трэнерам нацыянальнай зборнай Беларусі па хакеі. Бакі паставілі подпісы пад кантрактам, разлічаным на тры гады. Змяніць трэнера вырашылі пасля апошняга чэмпіянату свету, на якім Беларусь не мела поспеху

(нацыянальная каманда заняла 14-е месца), і былога трэнера зборнай Эдуарда Занкаўца адправілі ў адстаўку.

Кары Хейкіля нарадзіўся ў горадзе Кангасала 10 студзеня 1960-га. Яго трэнерская кар'ера пачалася ў 1994 годзе ў шведскім клубе «Сундсваль». Настаўнік таксама працаваў са шведскім «Будзенам», фінскімі камандамі ХПК, «Ваасса спорт» і «Кярпят».

У 2004 годзе Хейкіля стаў першым фінскім трэнерам у чэмпіянаце Расіі. Спецыяліст трэніраваў яраслаўскі «Лакаматыв» у сезонах 2004/2005, 2007/2008, 2008/2009 і 2009/2010, а ў мінулым чэмпіянаце КХЛ трэніраваў магнітагорскі «Металург» і вывёў гэты клуб у фінал Усходняй канферэнцыі Кубка Гагарына.

Сярод трэнерскіх дасягненняў Хейкіля — срэбра (2003) і золата (2004) чэмпіянату Фінляндыі, бронза (2005) і срэбра (2008) чэмпіянату Расіі, а таксама срэбра чэмпіянату Кантынентальнай хакейнай лігі (2009).

«Мы задаволены тым, што нацыянальную каманду ўзначаліць такі аўтарытэтны спецыяліст, — адзначыў старшыня ФХРБ Яўген Ворсін. — Падпісанню кантракту папярэднічаў працяглы працэс, які завяршыўся ўзаемнымі дамоўленасцямі».

АСОБА

▶ ЛЁСЫ

З ДЗВЯРЭЙ ДОМА ЎРАДУ ФЁДАРА ДАСТАЎ ШКЛО, КАБ НІХТО НЕ ПАРЭЗАЎСЯ

Таццяна ШАПУЦЬКА

Палітвязню Фёдару Мірзаянаву ўсяго 20 гадоў. Хударлявы, у акулерах, ён спакойна і старанна даводзіць суддзі сваю пазіцыю. Быццам бы студэнт-выдатнік адказвае на іспыце. Якім чынам Фёдар Мірзаянаў апынуўся на Плошчы, як ён змяніў універсітэцкую лаву на лаву падсудных, у чым да лепшага перамянілі жыццё Фёдара снежаньскія падзеі — пра гэта мы гутарым з Людмілай Мірзаянавай, маці палітвязня.

Няздадзены іспыт

19 снежня Фёдар упершыню ўдзельнічаў у масавай вулічнай акцыі пратэсту. Хлопец прыйшоў на Плошчу са сваім лепшым сябрам Ілём Васілевічам (таксама асуджаным па справе пра «масавыя беспарадкі») падтрымаць тагачаснага кандыдата ў прэзідэнты Яраслава Раманчука. Як студэнту эканамічнага ўніверсітэта, Фёдару больш за ўсе іншыя імпанавала праграма эканаміста Раманчука.

Пытаюся ў спадарыні Людмілы, як яе сын, выдатнік прэстыжнага сталічнага ўніверсітэта, пераадолеў страх перад магчымым адлічэннем, арыштам і выйшаў на акцыю? «У гэтым няма нічога дзіўнага. У Фёдара даўно назапашвалася нейкае абурэнне, незадавальненне. Яшчэ ў 11 гадоў падчас адпачынку ў бабулі ў Нясвіжы ён за дзень да выбараў з сябрам панарабілі ўлеткі і раскідвалі іх па паштовых скрынях — гэта быў 2001 год. А ў 2006 годзе Федзя вельмі хацеў патрапіць на сустрэчу з Мілінкевічам. Ён разам з бацькам стаяў ля Дому афіцэраў, дзе Мілінкевіч сустракаўся з выбарцамі, і... не пайшоў — бацька яго адгаварыў», — распавядае Людміла Мірзаянава.

Ці пайсці на акцыю 19 снежня — Фёдар вырашаў самастойна. Пасля, адсядзеўшы 15 сутак адміністрацыйнага арышту, умудрыўся здаць чатыры залікі і тры іспыты. Апошні іспыт здаць не паспеў — зранку хлопца з хаты забралі супрацоўнікі МУС.

Людміла паказвае шматлікія дыпламы і граматы Фёдара за поспехі ў вучобе — іх столькі, што не змяшчаюцца на сталі! Прызавыя месцы на алімпіадах па гісторыі, інфарматыцы, географіі! З абласных і рэспубліканскіх спаборніцтваў Фёдар шмат разоў вяртаўся пераможцам у родныя Баранавічы. Напрыканцы ліпеня Фёдару зноўку выпала магчымасць пабыць на малой Радзіме. «Якое супадзенне: амаль суткі наш цягнік стаяў у Баранавічах!» — напісаў ён маці пра этапаванне ў калонію.

Гартаючы дыпламы, натыкаюся на падзячны ліст ад тагачаснага дэпутата парламента

Усмешлівы Фёдар Мірзаянаў не губляе настрою і за кратамі

(цяперашняга намесніка гендырэктара «Мінск-Арэны» па ідэалагічнай працы) Мікалая Сергіенкі. Пафасны ліст аздоблены выявай Дома ўраду... Якое супадзенне!

Крызіс веры ў правасуддзе

Гэты год скараціўся ў Фёдара на адзін дзень. «Ён выкрасліў гэтую дату са свайго жыцця. Федзя пра яе не ўзгадвае, не пазначае ў лістах», — гаворыць Людміла Мірзаянава. Не, не 19 снежня. Гэта 14 мая — дзень вынясення прысуду. Людміла называе гэты дзень «крызісам веры ў правасуддзе». Фёдар шчыра спадзяваўся на справядлівае рашэнне суда, да апошняга верыў, што суддзя яго пачуе. «Пасля адміністрацыйнага арышту, яшчэ напачатку студзеня, мы з мужам сур'ёзна пагутарылі з Федзем, заклікалі распавесці праўду — што ён рабіў на плошчы. Мы прасілі яго на ўсялякі выпадак з'ехаць з краіны. У нас ужо было дамоўлена з універсітэтам у Маскве, з двума ўніверсітэтамі ва Уфе (радзіма мужа, Рыма Мірзаянава), з універсітэтам у Паўднёва-Сахалінску. Але Фёдар сказаў, што шкло не біў, таму яму баяцца няма чаго», — узгадвае маці палітвязня.

Тое, што Фёдар не біў шкло, было засведчана нават на судзе. «Відэаздымка зафіксавала, як Фёдар падыходзіць да дзвярэй Дому ўраду, калі там ужо было выбіта ўсё шкло. З рамы дзвярэй тырчаў вялізны востры ашчэпак. Федзя яго дастаў і акуратна, спакойна паклаў на шафу, якой быў забарыкадаваны ўваход у Дом ураду — каб ніхто не парэзаўся. Нават бачна, як ён падскочыў, каб дастаць да шафы — яна была высокая», — працягвае Людміла.

Інтэрнацыянальная салідарнасць

Калі беларусам і расійцам было наканавана калі-небудзь аб'яднацца ў саюз, дык гэта ў справе абароны Фёдара Мірзаянава. Два разы на месяц ягоныя сваякі і сябры праводзяць пікеты ля беларускага прадстаўніцтва ва Уфе. У адным з такіх пікетаў удзельнічаў нават прафесар Уфійскага дзяржаўнага авіяцыйнага тэхнічнага ўніверсітэта, доктар тэхнічных навук Міхаіл Верхатураў.

Беларусы не адстаюць. Фёдару шмат лістуюць, праўда, лісты нават з самымі нявіннымі словамі падтрымкі рэдка прабіваюцца праз цензуру. Складана перадаць і кнігі, якіх ужо накапілася некалькі дзясяткаў — падарункі ад знакамітых беларускіх пісьменнікаў і музыкаў. Свае аўтографы для Фёдара пакінулі Лявон Вольскі, Уладзімір Някляеў, Сяргей Законнікаў, Уладзімір Арлоў і многія іншыя. Не забывае свайго выбарца і Аб'яднаная грамадзянская партыя, прадстаўнікі якой нават абяцалі падарыць ноўтбук для вучобы ў калоніі. Праўда, адміністрацыя калоніі забараняе перадаваць кампутар вязням — «не положена».

Людміла Мірзаянава са здзіўленнем распавядае пра ліст падтрымкі з Італіі: «У 2003 годзе Фёдара запрасілі ў склад журы на дзіцячы кінафестываль, які праходзіў у Італіі. І зараз, праз 8 гадоў, мы атрымалі ліст ад арганізатараў таго фестывалю са словамі падтрымкі Федзю і нам. Уяўляеце, яны самі нейкім чынам даведаліся пра зняволенне Фёдара і напісалі!»

Аднагрупнікі Фёдара таксама не забываюць свайго сябра і яго сям'ю, часта прыходзяць у госці

да спадарыні Людмілы. Дарэчы, на момант напісання артыкула Фёдар Мірзаянаў яшчэ лічыўся студэнтам Беларускага дзяржаўнага эканамічнага ўніверсітэта па спецыяльнасці «эканамічная кібернетыка». Месяц таму маці Фёдара тэлефанавалі з адміністрацыі ўніверсітэта і прасілі, каб яе сын напісаў заяву пра адлічэнне па сваім жаданні. «Я перадала Федзю гэтую просьбу, але ён катэгарычна адмовіўся — маўляў, я паступіў з самым высокім балам, і яшчэ буду адлічацца? Няхай тады самі і адлічаюць», — перадае рэакцыю сына Людміла. Гэты выпадак унікальны, бо звычайна студэнтаў «крымінальнікаў» адлічваюць з першых дзён завядзення справы.

У сваю чаргу Людміла Мірзаянава стараецца, як можа, падтрымаць іншых вязняў: «Я псіхолаг па адукацыі, дык пішу палітвязням парады, як адаптавацца ў новых умовах, як адшукаць радасць там, дзе яны зараз знаходзяцца. Я імкнуся падтрымаць іх душэўную раўнавагу, высокае меркаванне пра сябе — гэта вельмі важна, калі цябе ўвесь час спрабуюць прынізіць і растаптаць».

Спадарыня Людміла праводзіць мяне з катом Пушысцікам на руках — улюбёнкам Фёдара. У адным з апошніх лістоў Фёдар нагадаў, што ў Пушысціка хутка дзень народзінаў — маўляў, рыхтуйце кату святла! Віншаванніў не пасраду ад свайго гаспадары Пушысціку давядзецца пачакаць, роўна як ягоным аднагрупнікам — займальных турыстычных вандровак, якія часта арганізаваў Фёдар, стосам новых кніг — свайго цікаўнага чытача, універсітэцкім лавам — свайго студэнта, усім нам — новага абаронцу Беларусі.

Людміла Мірзаянава клапатліва захоўвае для сына кнігі-падарункі ад беларускіх пісьменнікаў

КАЛОНКА КАНСТАНЦІНА СКУРАТОВІЧА

КАБ ВАМ ТАК ЗУБЫ РВАЛІ...

Кіраўнік Камітэта дзяржкантролю Аляксандр Якабсон тлумачыць, што кошты на спажывецкія тавары будуць падвышацца да ўзроўню расійскіх і ўкраінскіх. Але абяцае падвышэнне заробкаў. Да гэтага зводзіцца сэнс заявы, зробленай ім на сустрэчы з працоўным калектывам СВК «Маяк Браслаўскі».

Па словах Якабсона, так робіцца з-за таго, што «з прадуктамі вывозіцца бюджэт краіны, бо вытворчасць малака і мяса ў краіне датуецца з бюджэту».

Зразумела, на тое і дзяржкантроль, каб ратаваць бюджэт ад рабавання. І бароняць. Прыкладам, яшчэ тры месяцы таму можна было купіць нейкую кілбасу за 15 тысяч, а сёння яна ўжо каштуе 35 тысяч за кілаграм. Раней бюджэт табе аддаваў, а зараз ты — бюджэту. Увогуле, свіння кілбасы, добрае мяса, вяндрліна ды іншае падвысіліся коштам да 10–12 долараў за кілаграм. Розны лівер каштуе па 2–3 долары, косткі таксама. Вось і падлічыце, колькі грошай прынясе перапрацоўка адпраўленага на бойню падсвінка вагой у 6–8 пудоў. Атрымоўваецца каля 600–700 долараў з адной галавы. Гэта значыць 2–2,5 «чыстыя» сярэдня зарплаты.

Нічога сабе кошты! А кажуць, таннае... Лепш увогуле ў краму не хадзіць...

Але гэту відавочную ісціну не бачыць Якабсон. Яму хочацца, каб людзі увогуле забыліся, як пахне свежая кілбаса або вяндрліна. Бо ён лічыць, што рост коштаў на асноўныя (а якія не асноўныя — лебяды, чырвоная ды чорная ікра, амары?) віды харчавання і падвышэнне іх да ўзроўню расійскіх непазбежныя. «Людзям трэба разумець, у нас іншага шляху няма: неабходна ўраўняць кошты да ўзроўню сумежных рэгіёнаў, аднак рыўкоў не павінна быць. Паступова, па 3–5% у месяц».

Каб вам так зубы рвалі...

Спадар Якабсон патлумачыў, што трэба і заробкі падвышаць. Але, у адрозненні ад коштаў, не зверху, а знізу. Гэта значыць, каб кожны лепей працаваў, падвышаў прадукцыйнасць працы, выдаткоўваў меней рэсурсаў на таварную адзінку і гэтак далей. А як быць урачам, настаўнікам, пажарнікам? Падпальваць дамы блізу дэпо, каб недалёка ездзіць і эканоміць паліва?

Як нагавораць нашы адказныя асобы — ні п'янаму зразумець, ні цвярозаму разабрацца. Хоць бы дамаўляліся, каму, калі і што казаць. Бо Якабсон намякае на падвышэнне заробкаў (да расійскіх памераў, інакш навошта нам ваша мудрае кіраўніцтва?), а прэм'ер-міністр Мясніковіч кажа, што да канца года стаўка першага разраду не падвысіцца. Гэта значыць, што будзе замарожана заробная плата ўсіх працоўнікаў. Ад прыбіральшчыц да работнікаў найвышэйшай кваліфікацыі. Гэта прывядзе да непазбежнага скарачэння плацежаздольнага спажывецкага попыту, і таму прадпрыемствы папросту затаварацца. Няма каму будзе купляць тыя ўсе прысмакі, якія вырабляць сельгаспадарнікі і харчавікі ў колькасці большай за мінулагоднюю. Яны ў нас так прызвычаліся, што з кожным годам вырабляюць і болей кілбас, і мёду, і кісялёў розных.

Але якая карысць з таго, калі мы гэтага спажыць не зможам?

Дык што цяпер, і ў Расію не прадаваць?

У 1998 годзе А.Г. загадаў, каб як у гандлі хапала ўсім і па даступных, сацыяльна-справядлівых коштах. Але «справядлівасць» для спажыўца прыводзіць да страты вытворцаў — вытворчасць скарачаецца. У выніку справядлівасць ёсць, як няма. Ад расквашвання на арэлях «справядлівасці» ў Лукашэнкі закруцілася ў галаве, і ён загадаў у студзені 1999 года адпусціць кошты на яйкі на свабоду. Вось тут і заявіў пра сябе плацежаздольны пакупніцкі попыт: ужо ў канцы лютага 2000-га гандаль затаварыўся, назапасіўшы 18 мільёнаў яек. Быццам бы і няшмат, па 1,8 яйка на душу насельніцтва, але атрымоўвалася, што коштам гэтых 1,5–2 яек вымяраўся ўзровень жыцця сярэдняга беларуса.

Адтуль і пайшло знакамитае «схапіўся за яйкі — прапала малако».

Здаецца, што чыноўнікі абякава ставяцца не толькі да эканомікі як навуку, але не аналізуюць нават уласны досвед мінулых гадоў. Прыкладам, той жа Якабсон, калі быў старшынёй Гомельскага аблвыканкама, біў трывогу, што прадукты харчавання ў Беларусі каштуюць нашмат болей, чым ва Украіне. Па мясу — ад 40 да 200%, па кілбасах — у два разы, па макаронных вырабах — у 2,7 разы і гэтак далей. А прамысловыя тавары, узятая агулам, ва Украіне каштавалі ў два разы танней, чым у Беларусі.

Па дадзеных памежнай службы, за 2008 год больш за 4 мільёны беларусаў зрабілі шоп-туры ва Украіну, заплаціўшы за таннае ўкраінскае харчаванне ды іншы «шырспажыў» блізу 1,2 мільярда долараў. І там у званы не білі. Не патрабавалі падвышэння коштаў, каб не вывезлі харчаванне беларусы. А Якабсон турбаваўся, бо людзі з Гомельшчыны кідалі працу ў калгасах і ехалі ў Чарнігаў, каб там атаварыцца на цэлы год.

Тады ён лічыў, што кошты на беларускае сала трэба змяншаць. Бо вывозяць грошы...

МЕРКАВАННЕ

БЕЛАРУСКАЯ МАДЭЛЬ
МЫШ ЗРАБІЛАСЯ ПАЦУКОМ

Канстанцін СКУРАТОВІЧ

Калі падвышаць эфектыўнасць эканомікі, то следам падвысяцца прыбыткі прадпрыемстваў, заробкі працоўных і падатковыя адлічэнні ў бюджэты розных узроўняў. Звычайна так і робіцца ў краінах, якія маюць доўгатэрміновую стратэгію дасягнення ўстойлівага развіцця. Эканомікі такіх краін растуць не вельмі хутка, але стабільна. Адпаведна, растуць набыткі фірмаў ды хатніх гаспадарак, і, як наступства, пашыраецца ўнутраны попыт на тавары і паслугі.

У такіх дзяржавах звычайна напоўніцу працуе інстытут сацыяльнага партнёрства, які выпрацоўвае доўгатэрміновыя пагадненні паміж працадаўцамі і працаўнікамі наконт тарыфаў заробатнай платы і прыбыткаў карпарацый. Дзяржава пры гэтым выконвае ролю аб'ектынага судзі і прымае на сябе абавязкі па захаванні пэўных макраэканамічных паказнікаў, парушэнне якіх зробіць немагчымым дасягненне мэтай хатніх гаспадарак і прадпрыемстваў.

Але зусім не так робіцца ў Беларусі. Улада не лічыцца ні з саюзамі працадаўцаў, ні з прафесійнымі саюзамі. А над працоўнымі ўвогуле праводзіць розныя эксперыменты. І ўсім робіць прапановы, ад якіх тыя не могуць адмовіцца. Адным падвышаюць заробкі, іншым — падаткі, а трэціх пераводзяць на дзяржаабеспячэнне па еўрапейскіх стандартах. І вось за год заробкі падвысіліся ў 1,4 разы. А прадукцыйнасць працы ці засталася ранейшай, ці нават зменшылася. А папяровых грошай, на якія можна купіць тавары, стала болей.

Але галоўная крыніца пашырэння ўнутранага попыту — гэта выдача крэдытаў усім дзяржаўным ці прыватным прадпрыемствам, што апякуюцца ўрадам ды выконваюць розныя яго праграмы, якія ніколі не акупяцца. І таму гэтыя арганізацыі ці не маюць магчымасці, ці нават і не збіраюцца тыя крэдыты выплочваць.

Гэта грошы на самай справе пустыя, не забяспечаныя ні адпаведнай таварнай масай, ні наборам платных паслуг, ні валютнымі запасамі. Але за іх усё можна купіць. Перш-наперш валюту, бо колькі б ні пісала «Советская Белоруссия» пра хуткі крах фінансавай сістэмы Злучаных Штатаў, долар ніколі не звальваецца ў штопар, як гэта звычайна робіць беларускі рубель.

З гэтай нагоды насельніцтва скупіла за «лішнія» рублі ўсю наяўную валюту, што мелася ў банках. Інакш кажучы, зрабіла банкам прапанову, ад якой тыя не змаглі адмовіцца.

Таму ў банках адолара застаўся толькі афіцыйны курс, а сама грашовая адзінка скіравалася на чорны валютны рынак. Нічога новага, так ужо было ў 1990-я гады. Але ж гэта было даўно, здавалася, што ўдалося выратавацца. І быццам бы беларуская мадэль, пра якую было сказана рознымі недзяржаўнымі экспертамі шмат дрэннага, закруцілася, набрала хуткасць і панеслася да вяршынь. Але замест вяршынь пад нагамі адкрылася бездань.

За што змагаліся, на тое і нарваліся... Прапаную параўнаць некалькі лічбаў. У 1994 годзе памер знешняга гандлю склаў 18,6 млрд. рублёў: экспарт — 9,3, імпарт — 9,325 мільярда. Адмоўнае сальда раўнялася 25 млн. рублёў. Дэфіцыт знешняга гандлю склаў толькі 0,1% ад памеру агульнага таваразвароту.

З краінамі далёкага замежжа таваразварот склаў 6,5 млрд. долараў: экспарт — 3,9, імпарт — 2,6. Сальда дадатнае — 1,3 мільярды, або 20% агульнага таваразвароту. Вось такая была эфектыўнасць знешняга гандлю. І нікому не магло прыйсці ў галаву абмежаваць імпарт спажывецкіх тавараў, бо дзякуючы «чаўнакам» упершыню за дзесяцігоддзі прапанова на ўнутраным рынку пачала перавышаць попыт.

З краінамі СНД таваразварот склаў 12,1 млрд. рублёў: экспарт — 5,4, імпарт — 6,7 млрд. Адмоўнае сальда — 1,325 млрд. рублёў, або 11% ад агульнага таваразвароту. Вось такая эфектыўнасць партнёрскіх брацкіх стасункаў.

Такім чынам, каб кампенсавать страты ад гандлю з б'юльмі саюзнымі рэспублікамі, прыбыткаў, атрыманых на Захадзе, крыку не хапіла.

Лукашэнка і зараз ахвотна ўспамінае пра мязотны стан эканомікі, якая яму дасталася ў спадчыну ад Кебіча.

Але яму засталася і галоўная праблема — дыверсіфікацыя знешняга гандлю, коштам змяншэння ўдзельнай вагі СНД, перш-наперш Расіі, і падвышэння долі астатняга свету.

А як зараз? За паўгода таваразварот склаў 40,1 млрд. долараў: экспарт — 18,2, імпарт — 22,6. Адмоўнае сальда — 4,4 млрд. долараў, або 11% ад агульнага аб'ёму таваразвароту.

З далёкім замежжам таваразварот склаў 19,2 млрд. долараў:

экспарт — 9,5, імпарт — 9,8. Адмоўнае сальда — 300 мільёнаў, або 0,15% ад агульнага таваразвароту.

У гандлі з краінамі СНД таваразварот склаў 21,7 млрд. долараў: экспарт — 8,8, імпарт — 12,9. Адмоўнае сальда склаўся ў памеры 4,1 мільярда, або 19% ад агульнага таваразвароту.

У эканоміцы, аб чым сведчаць дадзеныя знешняга гандлю, прыныццопа нічога не змянілася. Яна засталася эканомікай, галоўным таварам якой застаецца рэсурсны дэфіцыт, што па абставінах набывае валютны выгляд.

Змены колькасныя. Быццам мыш вырасла ў вялізарнага пацука. Была істота жвавай і маленькай, зрабілася вялікай і рахітычнай.

На ўнутраным рынку ўрад можа рабіць амаль усё, што хоча. Нават цалкам закрыць яго для спажывецкага імпарту. Але на знешніх рынках можна прадаваць толькі тое, што бяруць, і па тых коштах, якія даюць.

Большасць эканамічных суб'ектаў не могуць так перапрацоўваць сыравіну, выкарыстоўваць энергарэсурсы, камплектуючы, каб прадаць на знешнім рынку гатовую прадукцыю па цане, якая перавышае вытворчыя выдаткі.

Прыкладам, у мінулым годзе ў Беларусь было ўвезена прамежкавых тавараў (энерганосьбіты, сыравіна, матэрыялы і камплектуючыя) на суму 25,4 млрд. долараў (плюс 22% да 2009 года), а экспартавана — на суму 16,4 млрд. долараў (плюс 9,2%). Такім чынам, адмоўнае сальда ў гандлі прамысловымі рэсурсамі дасягнула 9 млрд. долараў і падвысілася адносна 2009 года на 3,2 млрд. долараў. На мільярд болей, чым у гандлі таварамі ў цэлым.

Вось тут галоўная праблема, да вырашэння якой, падобна на тое, і падступіліся. Валютны дэфіцыт здарыўся не таму, што людзі за свае грошы куплялі аўтамабілі ды іншае напярэднія падвышэння мьтаў. Па распаўсюджэнню, дарэчы, урада. А таму, што эканоміка расце ў памерах і не змяняецца якасна.

Пры такім раскладзе нічога не зменіцца нават тады, калі нас забароняць купляць імпартную туалетную паперу. Скажучы, у Шклове ёсць газетная.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

10

28 ЖНІЎНЯ, НАДЗЕЛЯ

07.00 Меладрама «Прыкаваны» (Беларусь - Расія).
08.45 Слова Мітрапаліта Філарэта.
09.00, 12.00, 15.00, 19.00 Навіны.
09.10 «Арсенал».
09.40 «Зброя». Цыкл дакументальных фільмаў (Беларусь).
09.55 Фартыфікацыя.
10.40 Відэафільм АТН «Дзятлаўскія перастук» цыклу «Зямля беларуская».
10.55 «Сваты-3». Камедыйны серыял (Украіна).
12.10 Камедыя «Жаніцтва Бальзімінава» (СССР).
13.50 Сінематэка.
14.30 «Млын моды-2011».
15.15 Навіны рэгіёна.
15.35 Дакументальны цыкл «Зорнае жыццё» (Украіна).
16.30 Камедыя «Дадатковы час» (Расія).
18.10 Суперлато.
19.20 Фантастычны баявік «Тэлепорт» (ЗША).
21.00 У цэнтры ўвагі.
21.55 «Песні мора». Музычны фест.
00.05 Дакументальны цыкл «Зорнае жыццё» (Украіна).

07.00 «Нядзельная раніца».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 Нядзельная пропаведзь (з субтытрамі).
09.20 Камедыйны серыял «Мая выдатная няня».
09.55 «Шалапутныя нататкі».
10.15 Пакулы усе дома.
11.05 «Фазэнда».
11.40 Камедыя «Кубанскія казакі».
13.40 «Гарбаты з Нотр-Дама». Анімацыйны фільм.
15.00 «Забойная сіла». Шматсерыйны фільм.
16.00 Нашы навіны (з субтытрамі).
16.15 Навіны спорту.

16.20 Нядзельны «Ералаш».
16.30 Фільм «Герой».
18.20 Вялікі канцэрт.
20.00 Контурі.
21.05 «Вялікая розніца». Лепшае.
22.10 «Yesterday Live».
23.00 Баявік «Рэмба-4».
00.20 Фільм «Цягнік на Юму».

07.05 «Я-вандроўца».
07.30 Фільм «Прышэльцы 2: калідоры часу». Францыя, 1997 г.
09.30 «Аўтапанарама».
10.00 «Відавочнік прадстаўляе: самае смешнае».
10.50 «Вялікі сняданак».
11.30 «Салдаты. Дзембель непазбежны!» Серыял.
13.20 «Добры дзень, доктар!».
13.50 Фільм «Каліна чырвоная». СССР, 1973 г.
15.40 Ток-шоў «Лёс».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Геніяльны шпik».
17.45 Канцэрт М.Задорнава.
19.00 «Аўтапанарама».
19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
20.30 Чэмпіянат Рэспублікі Беларусь па футболе: «БАТЭ» Барысаў - «Дынама» Мінск. Прамая трансляцыя.
22.25 Фільм «Аргентынскі дог». Іспанія - Аргентына, 2004 г.
00.05 «Чаркізона. Аднаразовыя людзі». Серыял.

06.45 Прыгоды Агента 007. Баявік.
09.00 «Правы чалавека». Аўтарская праграма.
09.15 Мір вашай хаце.
09.25 Гаспадар.
09.55 Тэлебарометр.
10.00 Нашы тэсты.
10.40 Рэальны свет.
11.15 «БелСубКульт». Дакументальны фільм (НГТРК).

12.00 Лёгкая атлетыка. Чэмпіянат свету. Прамая трансляцыя.
15.05 Серыял «Маргоша» (Расія).
17.55 Футбол. Чэмпіянат Англіі. Прэм'ер-ліга. Манчэстэр Юнайтэд - Арсенал. Прамая трансляцыя.
19.55 Тэлебарометр.
20.00 «Халі-галі». Скетч-шоў.
20.15 Жывы гук.
21.00 Спортлато 5 з 36.
21.05 КЕНО.
21.15 Прыгоды Агента 007. Баявік (Вялікабрытанія-ЗША).
23.35 Драма «Добры» (Вялікабрытанія-Германія).

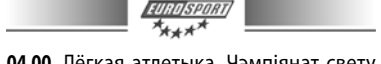

07.00 «Звычайны канцэрт».
07.30 «ХА». Маленькія камедыі.
07.50 Фільм «Салямі». 2011 г.
11.00 Весткі.
11.15 «Сам сабе рэжысёр».
12.05 «З новай хатай!».
12.20 Фільм «Першае каханне».
13.35 «Смехапанарама Яўгенія Петрасяна».
14.00 Весткі.
14.15 Тэлефільм «Кадэты».
16.15 Міжнародны конкурс дзіцячай песні «Новая хваля - 2011».
18.15 «Смяцца дазваляецца». Гумарыстычная праграма.
20.00 Весткі.
20.30 Фільм «Залатыя нябёсы». 2011 г.
22.15 Фільм «Час шчасця». 2008 г.

07.40 Дзіцячая раніца на НТБ-Беларусь.
08.00 Сёння.
08.20 «У зоне адмысловай рызыкі».
08.45 «Іх норавы».
09.20 «Ямо дома!».
10.00 Сёння.
10.20 «Першая перадача». Аўтамабільная праграма.
10.55 «Дачны адказ».
12.00 Дак/цыкл «Уласны гонар».

13.00 Сёння.
13.25 Дэтэктыўны серыял «Алібі на дваіх».
15.10 «Крамлёўскія дзеці».
16.05 «Хвацкія 90-я».
16.35 «Следства вялі...».
17.30 «І зноў добры дзень!».
18.25 «Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень».
19.00 «Сёння. Выніковая праграма».
20.00 «Чыстасардэчнае прызнанне».
20.45 «Пугачыха. Фільм-лёс».
22.40 Прэм'ера. «Імперыя пачуццяў». Навуковы дэтэктыў.
23.45 Крымінальная меладрама «Бацькі».

04.00 Лёгкая атлетыка. Чэмпіянат свету (Тэгу, Паўднёвая Карэя). Дзень 2-і.
09.30 Лёгкая атлетыка. Чэмпіянат свету (Тэгу, Паўднёвая Карэя). Дзень 1-ы.
10.15 Лёгкая атлетыка. Чэмпіянат свету (Тэгу, Паўднёвая Карэя). Дзень 2-і.
15.15 Скачкі на лыжах з трампліна. Летні Гран-пры. HS 131 (Хакуба, Японія).
16.15 Веласпорт. Нацыянальны тур Іспанія. Іспанія. 8-ы этап.
17.00 Веласпорт. Нацыянальны тур Іспанія. Іспанія. 9-ы этап.
18.45 Лёгкая атлетыка. Чэмпіянат свету (Тэгу, Паўднёвая Карэя). Дзень 2-і. Агляд.
20.00 Снукер. Турнір РТС (Players Tour Championship). Германія. Дзень 3-і.
21.00 Снукер. Турнір РТС (Players Tour Championship). Германія. Дзень 3-і.
23.30 Аўтаспорт. Суперкубак Паршэ (Бельгія).
00.00 Ралі. Ралійная серыя IRC (Брно, Чэхія). Дзень 2-і.
00.30 Мотаспартыўны часопіс.
00.45 Веласпорт. Нацыянальны тур Іспанія. Іспанія. 9-ы этап.
02.15 Мотаспартыўны часопіс.

07.00 Аб'ектыў.
07.15 «Загадкі Мэрдака», дэтэктыўны серыял: 31 серыя.

08.00 Калыханка для самых маленькіх.
08.40 Рэпартэр.
09.05 Еўропа сёння.
09.30 «Афіцэры», дэтэктыўны серыял: 13 серыя.
10.15 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
10.45 Госць «Белсату».
11.05 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма).
11.15 Беларускія лёсы: «Забойства напярэдадні вясны», дак. фільм, 2010 г., Беларусь.
11.40 «Бульбаны», мультсерыял.
11.50 «Праваслаўныя манастыры ў Польшчы», дак. фільм, 2006 г., Польшча: 2 серыя.
12.15 «Не кажы маме, што нянька памерла», маст. фільм, 1991 г., ЗША.
14.00 Еўропа сёння (тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»)
14.25 «Справа Фэрўэла: шпіён веку», дак. фільм, 2009 г., Францыя: ч. 1.
15.20 Моўнік (лінгвістычная праграма).
15.30 Рэпартэр (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
15.55 «Беспрацоўныя», дак. фільм, 2009 г., Польшча.
16.25 МакраФон: «Белая яблыня грому», канцэрт гурта «Крамбамбуля»: ч. 3.
17.00 Прыватная калекцыя.
17.20 «Праведнікі», тэлесерыял: 5 серыя.
18.05 «Праблема з камарамі ды іншыя гісторыі», дак. фільм, 2007 г., Балгарыя.
19.05 Басанож па свеце.
19.35 Калыханка для самых маленькіх.
19.40 Англійская для дзяцей.
19.50 Гісторыя пад знакам Пагоні.
20.00 На колах.
20.30 Вагон.
20.35 Без рэтушы: «Чатыры сымбалі», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
21.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».
21.40 Размовы эксперта.
22.00 Фільматэка майстроў: «Мастацтва плакаць», маст. фільм, 2006 г., Данія.
23.40 «Калыханка» ад Сашы і Сірожы (сатырычная праграма).
23.50 Тыдзень у «Аб'ектыве».

Шаноўныя чытачы!

На жаль, газету «Новы час» немагчыма набыць у шапіках або крамах. Няма нас і ў дзяржаўнай сістэме распаўсюду Белпошты. Але можна падпісацца на «Новы час» і кожны тыдзень атрымліваць газету.

Падпісацца магчыма на любую колькасць месяцаў, аформішы банкаўскі ці паштовы перавод і накіраваўшы копію плацёжнага дакументу на адрас рэдакцыі. (Глядзіце ўзоры квітанцый). Нашы рэквізіты: **рахунак 3012741108019 у аддзяленні №539 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153100739. Адрас банка: 220004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 220113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.**

Акрамя таго падпісацца можна ў нашых рэгіянальных прадстаўнікоў:
 Магілёў: (8 029) 604 34 57, Юрый;
 Мінск: (8029) 178 31 68 Вольгв
 Бабруйск (8029) 628 75 01 Вольга
 Слуцк (8044) 755 66 48 Марына

Паважаныя чытачы!

Падпісны кошт аднаго нумара газеты 750 руб. аднаго месяца — 3000 руб.
 «Новы час» запрашае да супрацоўніцтва распаўсюджвальнікаў газеты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.
Даведка па тэл: (8 029) 651 21 12.

Для тых, хто прымае рашэнні!
Новы Час
 www.novychas.org

БЕЛПОЧТА ф. ПС 112
ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД
 ВЫРУЧКА НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ № _____ (вход, по карте отправки)
 _____ (сумма цифрами) _____ (сумма прописью)
 ПОЛУЧАТЕЛЬ _____ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белінвестбанк», код 153100739, УНН 190790926
 КУДА _____ 220004, г. Мінск, ул. Коллекторная, 11 (почтовый код, адрес получателя, телефон)
 ОТПРАВИТЕЛЬ _____ (почтовый код, адрес отправителя, телефон)
 АДРЕС _____
 Доставка уведомление простое заказное электронное
 _____ (назначение платежа)
 _____ (письменное сообщение)

Отметки отделения почтовой связи места приема:
 (почтовый код, оттиск контрольно-переводной печати, кол. шт.)
 № перевода по ф. 5 _____
 Время приема _____ ч. _____ мин.
 Подпись _____

КВИТАНЦИЯ

ЧИУП «Час навінаў»
 (получатель платежа)
 отд. №539 ОАО «Белінвестбанк»
 (наименование банка)

Счет получателя 3012741108019 Лицевой счет Код 739
 УНП* 190790926

_____ (фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа	Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент		
Плательщик		
	Пеня	
	Всего	

Кассир _____

▶ ВЫБАРЫ

СТРЫПТЫЗ ЗА ПУЦІНА

Алег НОВІКАЎ

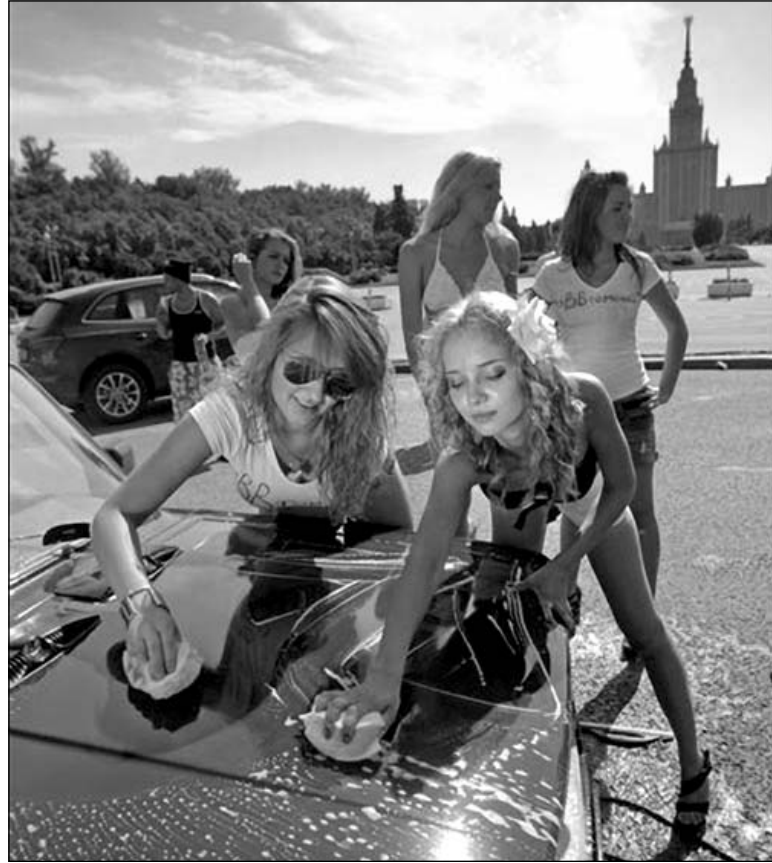
Па меры набліжэння афіцыйнага старту выбараў расійскага прэзідэнта ў краіне набірае моц стрыптыз з палітычным падтэкстам. Цалкам сфармаваныя ў анатамічным сэнсе дзяўчаты абяцаюць парваць на сабе ўсё што можна ў імя любові да кіраўніцтва краіны. Апазіцыя ў адказ таксама распранаецца.

У сярэдзіне ліпеня ў папулярнай расійскай сацыяльнай сетцы «ВКонтакте» з'явіліся заклікі да маладых жанчын. Ім прапанавалі ўступіць у «Войска Пуціна». Асноўная задача «навабранцаў» — аказаць падтрымку прэм'еру на выбарах 2012 года. Сваю адданасць кіраўніку расійскага ўрада актывісткі гатовыя былі выказаць тым, што парвуць на сабе вопратку.

«Войска Пуціна» — аб'яднанне маладых дзяўчын, якія «парвуць» за Пуціна. «Мы пакажам, што Уладзіміра Уладзіміравіча падтрымліваюць шматлікія, у тым ліку прыгожыя, маладыя і разумныя дзяўчаты! Пуцін — сумленны палітык, а таксама і шыкоўны Мужчына!» — гаварылася ў маніфесте групы. Адначасова на старонцы групы адзначалася, што запісвацца туды могуць выключна дзяўчыны без комплексаў.

Прэм'ера «Войска Пуціна» адбылася 21 ліпеня перад галоўным будынкам МДУ. Дзяўчаты правялі акцыю «аўтамойка», падчас якой яны, апрачаныя ў бікіні, бясплатна мылі аўтамабілі расійскай вытворчасці. Як растлумачылі ўдзельніцы акцыі, такім чынам яны падтрымалі расійскі аўтапрам — адну з любімых фішак Пуціна. Нягледзячы на знешні эффект, журналісты засталіся расчараваныя. Абяцанне парваць на сабе адзежу за кіраўніка ўрада выканалі толькі адна дзяўчына, якая, як пісала прэса, была ў «несексуальным бюстгальтары».

Аднак аўтамойка ўсё роўна нарабіла шуму. Таму 4 жніўня на палітычную арэну выйшла група фанатаў Мядзведзева. Прыхільні-

цы прэзідэнта, якія называлі сябе Medvedev girls, у Новапушкінскім скверы выказвалі мінакам гатоўнасць зняць з сябе адзенне ў абмен на піва. Такім чынам яны выказвалі салідарнасць з прэзідэнцкім законам аб забароне распіцца піва ў грамадскіх месцах. Для таго, каб дзяўчына цалкам стала ню, трэба было набыць ёй 6 літраў піва. Хаця ахвотнікаў мяняць піва на адзенне не знайшлося, тры дзяўчыны ўсё роўна распрануліся да бялізны. Нарэшце, 8 жніўня прыхільніцы прэзідэнта РФ і прэм'ер-міністра РФ зліліся ў адзіны парыве і пракаціліся па цэнтру Масквы на двухмесных веласіпедах. На гэты час прэса ўжо пранюхала, што «Войска Пуціна» — гэта праект пракрамлёўскага моладзевага руху «Наши».

Нягледзячы на малую колькасць удзельніц усіх апісаных акцый, яны набылі значны рэзанс. Расійскі інтэрнэт ахвотна каментуе новы піяр-крок улады, які ўжо атрымаў назву «гламурны патрыятызм». Рэакцыя ў большасці негатыўная.

«Медвепуты аплачваюць голы піяр. Маладыя дзяўчыны агалюцца за падарункі. Некаторыя робяць гэта бясплатна. У любым выпадку,

маралі. Вось прыклад іхняга тыповага каментару: «Мы забыліся, што руская жанчына заўсёды лічылася эталонам прыгажосці, цноты, душэўнасці, адданасці. Пасля развалу СССР дэградавала ўсё. Як краіна, так і грамадства. «Войска Пуціна» таму лепшы прыклад. Ходзяць напалову голяць дзеўкі без сорама і сумлення, і ў дадатак заклікаюць ірваць на сабе адзенне за гэтых сумнеўных персанажаў — Пуціна і Мядзведзева. Куды падзелася прыстойная расійская дзяўчына? Хаця, які поп, такі і прыход».

Асабліва абуралі бацькі, якія маюць дачок. «Як маці скажу, што калі б мая дачка, вываліўшы голяць сіські і зад, гарлапаніла: «Парву за Пуціна!», я б сваімі рукамі задушыла прастытутку ганебную!» — піша адна маці.

Як ні парадкавальна гучыць — тое, як эмацыяна і масава народ рэагуе на дастаткова сціплыя акцыі аматараў Пуціна, кажа пра эфектыўнасць палітычнага стрыптыз-піяру. Гэта нешта новае ў расійскіх палітычных тэхналогіях. Як слухна адзначае «Figaro»: «У Расіі, дзе феміністкі ініцыятыў практычна няма, выкарыстанне жаночага цела ў камерцыйных ці палітычных мэтах — распаўсюджаная практыка. Мужчынам падабаецца жаночае цела, таму гэта добры спосаб прыцягнуць іх увагу». Гэта, здаецца, прызнае нават антыпуцінская апазіцыя, якая спачатку называла дзяўчын з «Войска Пуціна» самымі пахабнымі словамі.

У сетцы «ВКонтакте» апераўна створана група супраць «Войска Пуціна». У паведамленні антыарміі гаворыцца, што яе сь-

ры лічаць праект «Парву за Пуціна» «праплачанаю ідэяй урада або чарговым трызненнем мажораў». Сябры антыарміі Пуціна таксама гатовыя рваць на сябе адзенне, аднак, наадварот, у знак пратэсту супраць ВВП.

Пакуль антыармія толькі збіраецца нешта рваць, радыкальная апазіцыя дзейнічае. 5 жніўня ў інтэрнэце з'явіўся ролік ад дзяўчын з пецяярбургскага аддзялення незарэгістраванай партыі Эдуарда Лімонава «Другая Расія». Феміны абвясцілі «стрыптыз-бітву» красуням, якія падтрымліваюць прэм'ера. Бітва заключалася ў тым, што маладыя апазіцыянеркі, апрачаныя ў чорныя міні-сукенкі, чорныя туфлі на абцасах, стралялі ў піры па драўляных фігурках мядзведзя, на якіх чырвоным было напісана «Партыя жулікаў і злодзеяў». Пасля гэтага яны разарвалі на грудзях сукенкі, пад якімі былі белыя станікі з малюнкам гранаты «лімонкі» — знак забароненай Нацыянал-бальшавіцкай партыі Лімонава. Мяркуючы па ўсім, гэты ролік не апошні. Таксама можна чакаць стварэння новых стрыптыз-армій.

Імклівая эратызацыя расійскай палітыкі ўжо стала аб'ектам шэрагу артыкулаў у сур'эзнай прэсе. «Независимая газета» лічыць, што гламурны патрыятызм — моцная зброя супраць распаўсюду апазіцыйных настрояў у рускім сегменце інтэрнэта напярэдадні выбараў. Дзеўкі ў бікіні — добрая канкурэнцыя сумным антыўрадавым артыкулам, якія і без таго усім надакучылі.

А вось для амерыканскага часопісу «Foreign Policy» тая бікіні — знак новай стадыі эвалюцыі пуцінскай Расіі: «Мы можам з пажадай глядзець на юных лялістак, якія дасягнулі піку палавой сталасці; назіраць за Пуціным, які падчас свайго трэцяга за ўсё жыццё апускання з аквалангам адшукваў грэчаскую амфару шостага стагоддзя (і апынуўся сапраўдным экспертам-археалагам, якія здолелі ўсталяваць яе ўзрост). Мы можам таксама зрабіць сабе прызнанне ў тым, што ў Расіі, якая перажыла надойгі і непрыемны перыяд постсавецкай дэмакратыі, больш няма палітыкі».

Сапраўды, ёсць думка, што цяперашні выбух гламуру з'яўляецца толькі размінкай. Пік палітычнага стрыптызу, як піша выданне «Глобаліст», «прыпадзе на кульмінацыйны момант выбарчай кампаніі, калі ўзнікнуць сталыя поспыты на паненак, якія крычаць «ура» і кідаюць у паветра чэпчыкі ці іншыя прадметы гардэроба».

▶ ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Расія афіцыйна паабяцала зніжку на газ для Беларусі ў адказ на яе далучэнне да Адзінай эканамічнай прасторы і ў абмен на кантроль «Газпрама» над «Белтрансгазам». Аднак прадметныя перамовы з рэспублікай пра кошты газу і памеры зніжкі, па вялікім рахунку, не пачыналіся. Заявы расійскіх уладаў могуць быць усяго толькі элементам ціску на Украіну, якая, у адрозненне ад Беларусі, прынцыпова не гатовая аддаваць Расіі кантроль над сваёй газатранспартнай сістэмай.

«Коммерсант» (Расія)

Дваістасць пазіцыі кіраўніцтва РФ не толькі дае перавагі цяперашняму рэжыму, галоўнай мэтай якога з'яўляецца ўтрыманне ўлады ў сваіх руках як мага даўжэй, не прагназуючы наступ-

тваў. Даводзіцца зрабіць выснову, што Беларусь на сённяшні дзень практычна нікога не цікавіць — ні Захад, ні Расію, ні ўнутраную апазіцыю, занятую выжываннем. У такіх умовах Рэспубліка Беларусь рызыкуе ўстаць на шлях трансфармацыі палітычнай апатыі ў нацыянальны нігілізм, пры якім шанцаў стаць паўнаўладнаснай нацыяй у беларусаў практычна не будзе.

РЕГНУМ (Расія)

Па меркаванні аналітыкаў, лёс лідараў Егіпту і Туніса наводзіць некаторых нязменных постсавецкіх кіраўнікоў на малапрыемныя думкі. Нурсултан Назарбаеў узначальваў краіну — у якасці першага сакратара рэспубліканскага ЦК, а затым прэзідэнта, — 22 гады, Аляксандр Лукашэнка і Эмалі Рахмонаў — 17 гадоў. І, мяркуючы па ўсім, ім, як казаў сябра Палітбюро Ягор Лігачоў, «д'ябальскі

хочацца працаваць» і далей. Калі раней некаторыя краіны ўспрымалі сярброўства ў АДКБ ледзь не як клопат, то падзеі ў Афрыцы іх авяралізілі.

BBC (Вялікабрытанія)

Але ўжо цяпер зразумела, што гэтыя падзеі ўскладняць спробы Літвы і Польшчы ўзмацніць беларускую апазіцыю. Якія б ні былі чыннікі перадачы інфармацыі Беларусі, рэпутацыя Літвы і Польшчы як устойлівых прыхільнікаў беларускіх апазіцыянераў пастаўлена пад сумнеў. Гэта не азначае, што яны спыняць падтрымліваць апазіцыю — падтрымка працягнецца, — але зараз дзеючыя ў Літве і Польшчы апазіцыйныя групы і няўрадавыя арганізацыі Беларусі будуць значна больш сумнявацца ва ўласнай бяспецы. А гэта значыць, што актыўныя спробы дзюх краін зблізіць Беларусь з Еўропай і аддаліць

яе ад Расіі закончыліся правалам, выклікаўшы радасць у Масквы.

«Stratfor» (ЗША)

Не варта выключаць, што фактычная «здача» беларускіх апазіцыянераў — следства куларных дамоўленасцяў Грыбаўскай і Лукашэнка. Але навошта Літве спрыяць ціску на незалежную грамадзянскую супольнасць? Калі для большай часткі Еўропы адхіленне Лукашэнка ад улады і наступны пераход да дэмакратыі (з пункту гледжання еўрапейцаў) з'яўляецца мэтай нумар адзін, то Літве значна важней яе дзяржаўныя, геапалітычныя, гістарычныя, антырасійскія інтарэсы. А такія малаважныя рэчы, як дэмакратыя, свабода, правы чалавека, арыштвананыя беларускія праваабаронцы, могуць і пачакаць.

«Politkom» (Расія)

▶ ПАСЛЯ ПАДЗЕЙ

ЦІ ПЕРАМОЖА
БРЫТАНІЯ ІНТЭРНЭТ?

Алег НОВІКАЎ

Брытанскія кансерватары ў якасці перастрахоўкі ад новых моладзевых бунтаў плануюць абмежаваць доступ да сацыяльных сетак.

Упершыню лідар торы сфармуляваў ідэю абмежавання доступу да сацыяльных сетак у фармаце пытання самому сабе. Адбылося гэта ў рамках яго выступу ў парламенце падчас пазатэрміновай сесіі, прысвечанай беспарадкам. Дэвід Кэмеран задаўся пытаннем: «Магчыма, будзе добра, калі мы забаронім камунікацыю праз інтэрнэт паміж людзьмі, якія плануюць гвалт, хаос і злачынства?»

Літаральна на наступны дзень прэм'ер, здаецца, вызначыўся з адказам. Стала вядома, што ўрад ламае галаву над тым, якімі сродкамі абмежаваць доступ да Twitter і Facebook для тых, «хто плануе крымінальную дзейнасць». Непасрэдна, па словах лідара кабінету, хуліганам забароняць дасягаць паведамленняў. Дэяржсакратар Тэрэза Мэй, у сваю чаргу, запрасіла адміністрацыю кампаній Facebook, Twitter і Research In Motion на сустрэчу, прысвечаную планам ураду. Дэбаты таксама звязаны з праблемай ананімнасці. Кэмеран хоча закону, які дазваляе паліцыі «пры некаторых абставінах» вызначаць асобу ананімнага карыстальніка.

Тое, што сацыяльныя сеткі адыгралі важную ролю ў апошніх падзеях, ніхто не аспрэчвае. Газета «Guardian» прыводзіць словы паліцэйскага афіцэра, які з настальгіяй згадвае беспарадкі ў Нотынгеме ў 1985 годзе. Тады, пасля забойства паліцыяй мясцовай дзяўчыны, таксама мелі месца пагромы і сутычкі з Бобі (мянушка брытанскіх паліцэйскіх). Паліцыя лёгка вылічвала лідараў хуліганаў, паколькі яны, каб каардынаваць натоўп, ужывалі мегафоны. Праз 20 гадоў функцыю мегафона выканалі мабільнікі і сацыяльныя медыя.

Першыя анлайн-выступы ў Facebook накіраваны на забітага паліцыяй Марка Дагана пачаліся праз некалькі гадзін пасля індэнтэ. Там жа была прызначаная першая кропка для пратэстаў — станцыя метро Tottenham High Road а 10-й гадзіне вечара. Пасля бойкі з'явіўся заклік выкладваць у сцэіва любя здымкі са станцыі.

Самую грозную зброю для паліцыі, аднак, уяўлялі не сацыяльныя сеткі, а BlackBerry — смартфоны і мабільнікі для перадачы электронных паведамленняў. BlackBerry карыстаюцца 37 працэнтаў брытанскіх тынейджараў. Іх папулярнасць тлумачыцца вельмі проста — кампанія дазваляе бясплатна даслаць BBM — так называюцца паведамлення ў сетцы BlackBerry. Адметнай асаблівасцю смартфонаў з'яўляецца выкарыстанне адмысловага серверу (BlackBerry Enterprise Server, BES) і магчымасці шыфравання па стандарце AES для абароны па-

ведамленняў ад перахопу. Дарэчы, менавіта таму ў Расіі смартфоны BlackBerry доўгі час афіцыйна не прадаваліся — спецслужбы не дапускалі іх імпорт у краіну. Такім чынам паліцыя не можа кантраляваць аўтараў BBM.

Менавіта такая ананімная BBM з заклікам сабрацца і ўчыніць пагром Оксфард-стрыт была дасланая ў мінулыя нядзелю ў сетку BlackBerry. У выніку на Оксфард-стрыт сапраўды адбыўся буйны пагром, па следках якога дырэктар сталічнай паліцыі ўвогуле выступіў за забарону ўсіх сацыяльных сетак.

Нягледзячы на трагічныя наступствы той жа бойкі на Оксфард-стрыт, асаблівага захаплення планаў ураду наконт рэпрэсій супраць сацыяльных сетак брытанская грамадскасць не праяўляе.

Голасна пратэстуе лейбарыцкая апазіцыя. «Рэгулярныя рэфлексы сведчаць пра небяспеку, якую прадстаўляе цяперашні брытанскі ўрад, які лічыць, што павінен кантраляваць медыя. Асяржжэ, мой сябра Дэвід. Калі адно слова забароненае, уся прамова не вольная. Цэнзура супярэчыць разуменню цывільнасці», — піша блізкая да іх «Tribune».

«Guardian» сцвярджае, што абмежаванне сацыяльных сетак зробіць брытанскі ўрад падобным на кіраўніцтва Кітаю і арабскія тыраніі. Самае смешнае, што афіцыйны Пекін ужо сапраўды вітаў ваяўнічыя выразы Кэмерана. У пасланні афіцыйнага кітайскага агенцтва «Сінхуа» гаворыцца: «Для дабрабыту грамадства маніторынг у сцэіва легальны і патрэбны. Для нас застаецца не зразумелым толькі адно: чаму заходнія палітыкі абвінавачваюць іншыя нацыі ў маніторынгу інтэрнэту і адначасова выступаюць за маніторынг і кантроль інтэрнэту дома».

Злейбарыстамі салідарныя правазнаўцы. Арганізацыя адвакатаў «Open Rights Group» знаходзіць, што палітыка Кэмерана «рызкуе падарваць фундаментальнае грамадзянскае права на свабоду слова». «Як можна вызначыць, што чалавек плануе беспарадкі? Хто зробіць такое заключэнне? Ад-

зіны магчымы адказ на гэтае пытанне можа даць выключна суд. У іншым выпадку ўсё закончыцца сваволем прыватных кампаній і паліцыі», — гаворыцца ў заяве «Open Rights Group».

Існуе яшчэ адна нелагічнасць у тым, што робіцца на Даўнінг-стрыт. Дэвід Кэмеран гучна абвясціў пра крыжовы паход супраць сацыяльных сетак, не маючы падтрымкі лібералаў — партыі, якая разам з кансерватарамі ўваходзіць у кабінет. Лібералы адмоўна паставіліся да ідэі цензуры сацыяльных медыя. Партыйная канферэнцыя на днях прыняла спецыяльны зварот да Ніка Клега, ліберальнага віцэ-прэм'ера, заклікаючы яго не дапускаць рэалізацыі планаў торы ў сферы кантролю інтэрнэту. Лібералы, як і лейбарысты, схільваюцца да таго, каб распрацаваць праграму дапамогі бедным і небяспечным у крымінальным плане раёнам, а не ўводзіць там амаль паліцэйскае становішча, як плануе Кэмеран. У той час, калі апошні ваюе з інтэрнэтам, лібералы актыўна рэкламуюць створаную ў сацыяльных сетках ініцыятыву Riots Cleen, сябры якой прыбіраюць з вуліц наступствы беспарадкаў. Riots Cleen падаецца як прыклад таго, што Facebook і Twitter не такія ўжо жудасныя рэчы.

Здаецца, толькі адна сацыяльная група актыўна падтрымала ідэю ўраду. Гэта рэдакцыя жоўтых газет, для якіх тэма арганізацыі бунтаў праз сацыяльныя сеткі стала залатой жылай. Так, «Daily Express» паведамляе, што арганізатары лонданскіх беспарадкаў вывучалі рэвалюцыйныя магчымасці сістэмы Twitter у Расіі на базях ФСБ.

Зулікам прававых, тэхнічных нюансаў і пазіцыі партнёраў па кааліцыі, планы Кэмерана ўтаймаваць інтэрнэт здаюцца дастаткова ілюзорнымі. Адзіная рэформа, якая сапраўды магчымая, — пашырэнне доступу паліцыі да зачыненых групаў у сацыяльных сетках. Дэпутат парламента ад Тотэнхема ўжо заклікаў кампанію Research In Motion (распрацоўшчык BlackBerry) змяніць механізм BBM.

▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

МІШЭЛЬ БАХМАН

Сябра кангрэсу ЗША ад Рэспубліканскай партыі і актывістка яе правай фракцыі Tea Party нечакана для ўсіх перамагла па выніках апытання ў штаце Аёва, дзе ў фармаце тэледабатаў прайшлі так званыя тэсты выбараў кандыдата ад Рэспубліканскай партыі. Па выніках галасавання гледачоў Мішэль абскакала шэраг канкурэнтаў. Адзін з прайграўшых (дарэчы, былы губернатар штату Мінесота) пасля канфузу ўвогуле адмовіўся ўдзельнічаць у кампаніі. Сама Бахман кажа, што гэта быў «першы крок на шляху ў Белы дом». Аднак галоўныя баталіі наперадзе. Цяпер Мішэль павінна давесці сваю перавагу над галоўнымі фаварытамі

— спікерам Палаты прадстаўнікоў Мітам Ромні і тэхаскім губернатарам Рыкам Пэры, які ўступіў у выбарчую гонку адразу пасля тэстаў у Аёве. Цікава, што Бахман перамагла нават пасля таго, як прызналася, што адпаведна заповедзям Бібліі павінна ва ўсім слухацца свайго мужа і будзе гэта рабіць нават на пасадзе гаспадара Белага дому, калі яе абяруць прэзідэнтам.

КРЫСЦІЯН ФОН БЭЦІХЕР

Лідара секцыі Хрысціянска-дэмакратычнага саюзу (CDU) у зямлі Шлезвіг-Гальштэйна цяпер усе называюць нямецкім Дамінікам Строс-Канам. Усё пасля таго, як 40-гадовы жанаты палітык пагарэў на інтымнай сувязі з 16-гадовай дзяўчынкай, у якую, па яго словах, ён быў доўгі час закаханы. Увогуле, здаецца, сэксу паміж імі не было (нават калі быў, то нямецкі закон пры ўмове згоды абодвух бакоў у такім узросце гэта дазваляе). Аднак з-за ціску прэсы і грамадскасці, якая знайшла ў яго учынках «маральны кампанент», фон Бэціхер па свайму жаданню адмовіўся быць партыйным лідарам. Самае смешнае, што адносіны паміж ім і дзяўчынкай былі разарваныя менавіта напярэдадні цяперашняга скандалу. Для мясцовага CDU прыгоды Крысціяна — шок. Праз дзевяць месяцаў зямля абірае рэгіянальны парламент, а лідара ў партыі няма. Між тым, час цісне: ужо 4 лістапада трэба прад'явіць электарату кандыдата ад CDU на пасаду прэм'ера зямлі.

МІКОЛА АЗАРАЎ

Прэм'ер украінскага ўраду атрымаў у народзе новую мянушку — «Дон г...дон». Усё з-за таго, што ён некалькі разоў на публіцы гучна заявіў пра намер вызваліць краіну ад імпартных прэзерватываў і памперсаў. «Мы пабудзем свае прадпрыемствы і забяспечым сябе самі. Нічога складанага тут няма. Калі мы ўжо ракеты навучыліся будаваць...» — сказаў Азароў на мінулым тыдні. Здавалася, у краіне ёсць значна большыя праблемы, чым сродкі кантрацэпцыі. Шмат хто спісвае выказванні дырэктара Саўміну наконт гумавых прадметаў на характар адносінаў паміж прэзідэнтам Януковічам і падначаленымі. Між тым, як пішуць аналітыкі, магчыма, Азароў папросту спрабуе ў нейкай ступені рэалізаваць сваю мару пра аднаўленне ва Украіне дзяржаўнага сектара вытворчасці, які, па яго словах, павінен гарантаваць выжыванне нацыі. Магчыма, вытворчасць прэзерватываў — менавіта тая галіна, дзе дасягнуць незалежнасці ад прыватнага сектара і пасярэдняку найбольш проста.

▶ АГЛЯД

РЫТМЫ МУЗЫЧНАГА ЛЕТА

Анатолий МЯЛЬГУЙ

Нягледзячы на тое, што традыцыйна ў айчынных выканаўцаў летні перыяд лічыцца часам канікул, або, у лепшым выпадку, перыядам выступленняў на свежым паветры (open air), музычнае жыццё краіны працягваецца: нацыянальная фанаграфія за летні час папоўнілася добрым тузінам цікавых рэлізаў. Зразумела, што ўсе іх ахапіць нельга, не хопіць аніякага друкаванага месца. Таму сёння для агляду давлялося адабраць толькі тры беларускія дыскі з тых, якія прадстаўляюць асноўныя кірункі сучаснай беларускай музычнай культуры — бардаўскую песню, меладычны неафолк-рок, сучасны рок авангарднай скіраванасці.

Лукавая дарожка даўжынёй у два гады

Добрым падарункам аматараў айчыннай бардаўскай песні мусіць стаць новы рэліз ад «Радзе Свабода», супрацоўнікі якога падрыхтавалі і выдалі зборны дыск «Сто бардаў Свабоды». Труба адзначаць, што гэты альбом — цудоўны падарунак для ўсіх аматараў беларускамоўнай аўтарскай песні і сапраўднае выпрабаванне для музычных крытыкаў, якія наважачца напісаць нешта рацыянальнае пра выданне. Справа ў тым, што яго праграма ўтрымлівае не толькі сотню сталых і маладых выканаўцаў, але і рэкордную колькасць твораў — каля пяцісот песень! Па-іншаму быць не магло: вядучы папулярнай радыёперадачы «Барды Свабоды» Зміцер Бартосік сабраў пад адной вокладкай усіх удзельнікаў свайго праекта, якія былі ў яго студыі на працягу апошніх двух гадоў і ў ёй прадстаўлялі сваю песенную творчасць.

Традыцыйна для гэтага выдання, новы дыск прадстаўляе кіраўнік «Радзе Свабода» Аляксандр Лукашук, які сваім праграмным твора «Хор бардаў» акрэслівае сутнасць сучаснай беларускай бардаўскай песні, а таксама мэту праекта «Барды Свабоды». Зміцер Бартосік як натхняльнік і вядучы гэтай унікальнай радыёперадачы працягвае тэму і распавядае пра той шлях, які прайшоў праект за два гады, пра тое, што беларускіх бардаў аб'ядноўвае: «неабякаваць да сваёй мовы, роднай гісторыі, да будучыні нашчадкаў...»

Канцэпцыя праекта і дыска пабудавана так, што слухачоў чакае знаёмства з будучыняй нашай бардаўскай песні, з маладымі выканаўцамі. Для іх гэты дыск — своеасаблівы дэбют у масавым фанаграфічным выданні, няхай сабе і некамерцыйнага кшталту. Мо таму маладыя выканаўцы

падыходзілі да сваёй ролі суразмоўцаў і дэбютантаў з вялікай доляй адказнасці: іх песні не паўтараюць напрацоўкі куміраў — пачынальнікаў айчыннай бардаўскай песні. Творы ў выкананні маладых аўтараў па-свойму, з новых музычных і лірычных даляглядаў, раскрываюць тэмы, якія хвалююць бардаў. Тут і філасофскі роздум над сэнсам жыцця, і хрысціянская тэматыка песень, як гэта адчуваецца ў творчасці Ганны Антонай, і тонкі гумар з лірычным адценнем, які прысутнічае ў музычных творах Васіля Аўраменкі з Магілёва, і рок-рольны драйв, які падкрэслівае вострую сатыру Цімафея Авіліна. Цікава, наколькі разнастайныя асобы цяпер прадстаўляюць слухачам маладое крыло айчыннай бардаўскай песні! Напрыклад, той жа згаданы Ц. Авілін захапляецца беларускай этнакасмалогіяй, пра што ён надзвычай цікава распавядае ў гутарцы з вядучым праекта «Барды Свабоды».

Новыя тэматычныя і музычныя падыходы да аўтарскай песні можна адчуць і ў спевах суроара Міхася Бараноўскага, а таксама ўладальніка шырокага вакальнага дыяпазону Васіля Бартлава, і ў музычна-паэтычных беларускіх пераўвасабленнях ірландскага фальклору Алеся Чумакова, у фальклорных традыцыях, якія спалучаюцца з бардаўскімі спевамі Ірыны Дарафейчук.

Калі музычныя і паэтычныя пошукі маладых выканаўцаў супаставіць з творчасцю нашых улюбёных аўтараў-выканаўцаў старэйшага пакалення — Алеся Камоцкага, Эдуарда Акуліна, Лявона Вольскага, Сяргея Сокалава-Воюша, Андрэя Хадановіча, Андрэя Мельнікава ды іншых, чые творы таксама шырока прадстаўлены на новым дыску, дык можна адзначыць наступнае: у беларускай бардаўскай песні няма канфлікту «бацькоў і дзяцей», а ёсць тая пераемнасць традыцый, якая забяспечвае ўсяму айчыннаму бардаўскаму руху развіццё і музычную пазнавальнасць, спрыяе ўзбагачэнню нацыянальнай культуры.

Для вас, рамантыкі XXI стагоддзя!

У музычным рэпартажы, прысвечаным «Грунвальдскаму фестывалю-2011», мы распавядалі пра паспяховае прэзентацыйнае гуртом «Rokash» свайго дэбютнага альбома «Запалі агонь». Паказальна, што дыск, прынамсі, яго сігнальны наклад, у той дзень слухачамі быў раскуплены поўнасьцю. У чым прыцягальнасць гэтай працы гурта, які выконвае неафолк-рок? Бадай, у тым, што новая генерацыя слухачоў выгадаваная на фэнтэзіі творах Дж. Р.Р. Толкіена, Роберта Э. Говарда і Г. Ф. Лавкрафта, а ўдзельнікі гурта «Rokash» прапануюць сваё фэнтэзіінае светаадчуванне, якое суадносіцца з беларускім фальклорам, легендамі і паданнямі роднага краю, з яго старажытнай міфалогіяй. Гэта не супярэчыць прыхільнасцям моладзі і дапаўняе фэнтэзііны свет слухача яркім беларускім складнікам — таямнічым, чароўным і раман-

тычным па-сутнасці. Мо таму моладзь, якая захапляецца творамі класікаў фэнтэзі, аддае перавагу музыцы гэтага калектыву.

Трэба адзначыць, што ў гурце «Rokash» шчасліва сшыліся ў творчым тандэме аўтар тэкстаў Лявон Казакоў (бас, варган, бэк-вакал, канцэпцыя гурта) і аўтарка музыкі Паліна Дулінец (вакал). Як па класічнай формуле «інь» і «янь», у музыцы і тэкстах гурта сплывіліся жаночы рамантычны меладызм і гераічная лірыка тэкстаў песень, якая сваім каранямі ідзе ад беларускага і еўрапейскага фальклору. Гэты асаблівае твораў «Rokash» робіць калектыву арыгінальнай з'явай у айчынным рок-руху.

Яшчэ больш рамантычнай робяць музыку гурта ўзнёслыя партыі флейты, на якой грае Вольга Драпеца, гукі віяланчэлі Алены Холадавай і аранжыроўкі клавешніка Міколы Ліпневіча. Гітарыст Алесь Акульчык і барабаншчык Міхаіл Кічын, якія разам з басістам Л. Казаковым не даюць слухачам падстаў для сумневу: «Rokash» — сапраўдны неафолк-рок-гурт.

Альбом гурта «Запалі агонь» утрымлівае шмат вядомых пе-

сень, якія сталі хітамі незалежнай беларускай рок-сцэны і добра вядомыя слухачам па шматлікіх канцэртах каманды. Гэта такія ўдалыя кампазіцыі, як «Крумкач», «Дух Зямлі», «Ваўкалак», у якіх магчымасці ўдзельнікаў гурта адлюстравана напоўніцу. Ну а драйвавыя песні альбома — «Запалі агонь», «Дзеці паўночнага ветру» дадаюць дэбютнаму альбому гурта «Rokash» рысы канцэптальнасці і завершанасці.

Адзначу, што запіс, выданне і прэзентацыя альбома «Запалі агонь» сталі для гурта і своеасаблівай прыступкай ва ўдасканаленні канцэртнага гучання: каманда стала больш збалансаванай і прафесійнай, што адлюстроўваецца на настроі слухачоў. Моладзь не шкадуе апладысmentaў музыкантам і дружна набывае ў свае калекцыі новы дыск, як гэта здарылася на «Грунвальдскім фестывалю».

Новая генерацыя беларускай рок-сцэны

Прапаную таксама пазнаёміцца з дэбютным альбамам «Дзе-

вачкі і космас» магілёўскага гурта «AKUTE». Цікава, што музыканты, якія і належыць прадстаўнікам новай хвалі айчыннай рок-музыкі, сваю працу спачатку выклалі ў інтэрнэце для вольнага спампоўвання, а ўжо пазней выдалі яго на фірме «Вігма». Гэта нармальны прэцэдэнт для музыкантаў, якія хацелі б задзейнічаць больш рэзерваў для прасоўвання свайго прадукту ў разнастайныя асяродкі аматараў рока.

Пра тое, што ўдзельнікам «AKUTE» гэтая задача, хоць і не без цяжкасцяў, удаецца, сведчыць тое, што музыканты сталі ўладальнікамі Гран-пры «Басовішча-2010», лаўрэатамі яшчэ некалькіх фестываляў, набылі шчырых прыхільнікаў як у сябе на малой радзіме, так і па ўсёй краіне. І вось навіна — дэбютны альбом перспектыўнай каманды. Безумоўна, гэтая кружэлка адразу нарадзіла шмат меркаванняў наконт таго, ці здолелі музыканты «AKUTE» пазбавіцца ўплываў каманды, якая была для іх канцэптальным фундаментам — гурта «ГЛЮКІ»?

Лепшыя песні гэтага альбома сведчаць, што гурт на шляху да гэтай мэты: кампазіцыі «Адзіноцтва», «Прамяні» (ці «Свяці», якая заняла другое месца ў мегатуре партала «Тузіна Гітоў»), «Адшукай», «Агонь», «Павольна» — сапраўды нясуць у музычным плане нешта новае, свежае для айчыннай рок-сцэны. І гэта пры тым, што гурт складаецца з трох музыкаў: Стась Мытнік — гітара, вакал, Раман Жыгараў — бас-гітара, бэк-вакал, Павал Емяльянаў — бубны. Але і ў запісе, і на канцэрце (сталічныя слухачы і маглі паслухаць гурт на прэзентацыі альбома «Pogna» гурта «Mauzer») гурт здзіўляе завершанасцю ансамблевага гучання, у якім няма «правалаў» ці «пустэчаў». Кожная нота песень «AKUTE» быццам сведчыць пра тую працу, якую музыканты здзейснілі, перш чым сесці за запіс дыска ці выйсці на сцэну.

І хоць гурт «AKUTE» — тыповы прадукт эпохі рок-н-рола, у іх музыцы досыць новага, што з'яўляецца прывабным для сённяшніх слухачоў. Тут і незвычайныя гітарныя акорды, рыфы і хады, эмацыянальна насычаныя меладычныя ўсплёскі, досыць разнастайныя аранжыроўкі і вакальныя партыі. Да таго ж, у музыцы «AKUTE» назіраецца яшчэ адна асаблівасць — яны выкарыстоўваюць танцавальныя рытмы, якія ў спалучэнні з іх мелодыямі надаюць песням альбома дадатковыя пачуццёвыя рысы, характэрныя для рок-музыкі новай эпохі. Праўда, за гэтымі эксперыментамі хаваецца небяспека зрабіцца аднастайнымі і прадказальнымі ў музыцы.

Але ў музыкантаў «AKUTE» ёсць рыса, якая можа заспакаіваць іх у будучым ад памылак — іх стыльнасць, як у музыцы і лірыцы, так і сцэнічным шоў. Стыль «AKUTE» — сучасны па гучанню і мелодыцы гітарны рок, магія якога ідзе ад фанетыкі роднай мовы.

